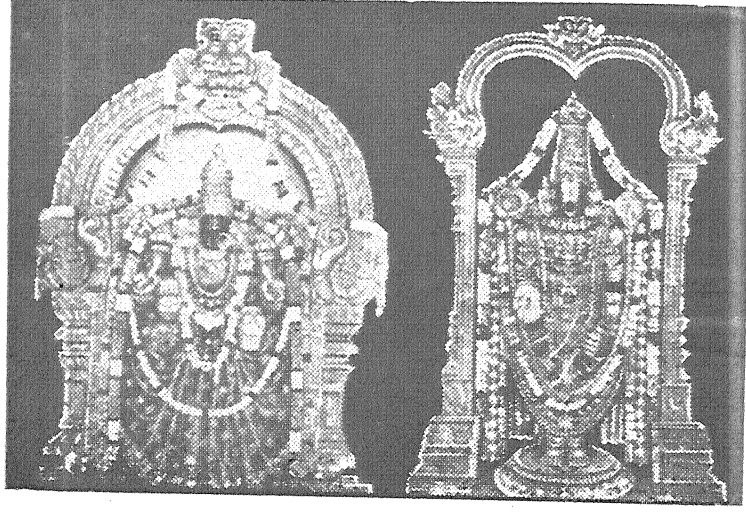
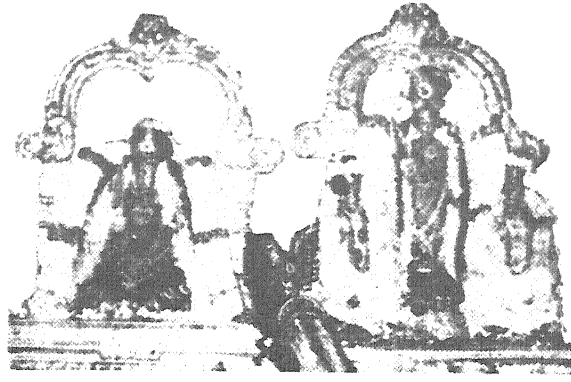

ஸ்ரீரங்கம் — திவ்ய தம்பதிகள்

அலர்மேல் மங்கையுரைமார்பன்

அருள் வரதன்

ஆராவமுதன்

श्री-

THIRUNAKSHATRAMS

AND

SATTUMURAI

[Sri Bhagwad Ramanuja]

Compiled and Published by

SRI RAMANUJA SIDDHANTA SABHA

(Regd)

Plot 37, SOMWAR PETH :: PUNE-II

First Edition : 1986

Compilation : Sri V. R. SESHADRI

Editing and

Transliteration : Sri R. SOWRIRAJAN

Printed by

M. N. Gopala Desikan

at "Padmalaya Printers", Madras-18.

FOREWORD

It is indeed very gratifying to mention that the Sri Vaishnava Community in Poona has been celebrating the Thirunakshatrams of Alwars and Acharyas under the auspices of Sri Ramanuja Siddhanta Sabha, Poona for over three decades. The spontaneous involvement of the members of the Sabha has been mainly responsible for the successful and continued celebration of Thirunakshatrams. A major factor that needs mention is that there is no conflict of "Sampradayas" which has been possible only because of the efforts put up by the founder members of the Sabha. It is very encouraging to note that Sattumurai verses in both Sampradayas are recited by all the participants together. This is being done in the true spirit of the teachings of the great revered Shri Ramanuja Acharya.

One of the objects and aims of the Sabha is to publish literature on Sri Ramanuja Siddhanta. The Sabha hopes to bring out some book-lets on the lives and teachings of Alwars and Acharyas with particular reference to their impact on the society at large. This is proposed with a view to introduce the basic principles and the vitality of the Siddhanta to the young and un-initiated so that they may get the interest to dwell deeper into the ocean of spiritual bliss which is in fact the sole aim of Shri Ramanuja.

A need was felt by the members of the Sabha (that a book-let containing the method of "Seva" and "Sattumurai" etc. would be useful so that all present may participate in the functions and recite the verses in unison.) A sort of uniformity will also be the outcome in the Thirunakshatrams conducted in the Sabha. Both Devanagari and Tamil scripts have been used to facilitate everyone to participate in the recitations. The Sabha is aware that this is not exhaustive. For obvious reasons it has been made concise to gain practical utility. We, however, humbly welcome all suggestions for the improvement of this book-let.

The Sabha is grateful to the learned scholars and publishers of publications from which the matter has been compiled. The Sabha likes to place on record its gratitude to Dr. K. K. A. Venkatachari of the Ananta-chari Indological Research Institute, Bombay for his precious guidance in our attempt.

We are thankful to Shri M. N. Gopala Desikan, Proprietor, Padmalaya Printers, Eldams Road, Madras-18, for the Keen interest shown by him in bringing out this book-let.

We hope, wishfully, that this book-let would be useful to Sabhas like ours located at distant cities outside Tamil Nadu and who have interest in conducting Thirunakshatrams of Alwars and Acharyas.

P R E F A C E

Vishishtadvaita as propounded by Sri Bhagwad Ramanuja is not merely a cult. It is primarily a way of life designed to ennoble the human soul with a view to deliver it ultimately from the cycle of births and deaths. All wise men throughout the world agree that this cycle is no bed of roses. It has been the effort of wise men and philosophers throughout the world from time immemorial to find ways and means of casting off this shackle and obtain perpetual liberation

During the course of their search for an effective method, the Alwars and Acharyas were convinced that the Vedas and Vedanta (Upanishads which are the crux and cream of Vedas) show the sure path for attaining unmixed bliss. The Alwars churned the ocean of Vedas and Vedanta and presented the cream thereof in the form of sweet and interesting four thousand verses. The Acharyas have further elucidated the contents of these 4000 verses and enriched them with their commentaries interlacing their personal experiences. Thus a rich but difficult philosophic treasure of knowledge has been made *available even to the laymen in a simple and easily understandable form and language.*

The key-note which is the basis of the Siddhanta is 'Let all man-kind be happy and attain unmixed bliss for ever' as enshrined in the words "Sarve Janaha Sukhino Bhavantu" सर्वे जनाः सुखिनो भवन्तु ॥ Sri Ramanuja in his great mercy spread this philosophy which goes by the name "Vishishtadvaita" for the benefit of *all man-kind*. Therefore the "Thaniyan" (the special verse of eulogy) says "Let the divine command of Sri Ramanuja spread to all the corners of the world as it is for the welfare of the entire humanity, दिगन्त व्यापिनी भूयात् साहि लोक हितैषिणी ॥

One way of exhibiting our gratitude to such great masters is to remember them at least on their birth-days by celebrating

their Thirunakshatrams in a manner suitable to our environments and social and financial facilities so that like-minded Sri Vaishnavas living in and around our towns may participate. The Sabha has all along been receiving whole-hearted support from the members living in and around Poona.

We hope that this book-let would be found useful by uninitiated members and youngsters who are desirous of participating fully in such celebrations.

R. SOWRIRAJAN

(EDITOR)

Temple Worship and Sri Ramanuja

Dr. K. K. A. VENKATACHARI, Bombay*

Sri Nathamuni and Alavandar were instrumental in introducing the chanting of Divya Prabandham in Vishnu Temples. It was Sri Ramanuja who systematised it and arranged for chanting of hymns from Divya Prabandham as an integral part of the temple ritual. This is borne out by the inscriptions relating to the post-Ramanuja period¹. This is also corroborated by "Koil Oluhu", which is a recorded document on the routine of the Srirangam temple from the time of Sri Ramanuja.

The concluding session in Sri Vaishnava daily or special worship, as in the case of a festival of the presiding deity or Alwar or Acharya, has an important item called "Sattu Murai" which marks the end of the chanting of Divya Prabandham. The last two verses of each work of the Alwar is recited. Then the first two verses of "Tiruppallandu" are chanted². Then follow three verses composed in Sanskrit. The Verses mean :- "May the divine command of the venerable Ramanuja grow stronger and stronger with its powers unobstructed in all places and on all occasions and at all times. May the divine command of Ramanuja shine forth with greater glow every day and pervade all places for it aims at the welfare of the entire world (i.e. humanity). Oh Lord ! Please increase the glory of Srirangam everyday without hindrance³.

* The author of this article is the Founder - Director of Ananta charya Indological Research Institute, Bombay-5.

1. Divya Prabandham recital in Vaishnava temples.

—Dr. K. V Raman (Sri Ramanuja Vani-October 1977 pp 33ff)

2. "Pallandu Pallandu" and "Adiyomodum ninnodum"

3. "Sarva desa dasa kalay" "Ramanujarya Divyagya" and "Sriman Sriranga Sriyam".

It will be observed that this system of worship with ‘‘Sattumurai’’ as systematised by Sri Ramanuja is also adopted during domestic worship in Sri Vaishnava homes. Further, the system of chanting Verses from Divya Prabandham as introduced by Sri Ramanuja is followed in marriages and obsequies also¹.

The disciples of Sri Ramanuja wrote treatises comparing Ramanuja’s teachings with the message contained in Alwar’s Divya Prabandham hymns which were in Tamil. This set a new trend in religious writing with Sanskrit and Tamil expressions interlaced which style is referred to as Mani-Pravala style.

Thus we find that Sri Ramanuja was not only a reformer of Vishistadvaita, (Vaishnava cult) but also a reformer of Vishnu temple worship introducing the chanting of Tamil Hymns of Alvars along with Vedic hymns in Sanskrit. This mode has seeped into and taken root in domestic worship also.

-
- ¹. Andal’s ‘‘Varanamayiram’’ is chanted during marriages. Selected hymns from Nammalwar’s *Tiruvaimoli* epitomised as ‘‘Koil Tiruvaimoli’’ are chanted during the funeral on the day of death and the thirteenth day on conclusion of funeral rites.

A Note on Transliteration

An attempt has been made to transliterate Tamil pasurams in Devanagari Script. This will be helpful to such devotees who are not familiar with Tamil Script but know Devanagari Script. Those who are conversant with both script would be aware of the difficulty in dealing with short vowels of 'e' as in "pen" and "men" and 'o' as in "Pongal". The printer suggested to retain the existing practice of transliterating the above for e.g. as पेन् or पेन्; मेन् and पोंगल्. The alphabet peculiar to Tamil is மு. The phonetic equivalent of this மு is neither existing in Devanagari nor in English. The very name of the language "தமிழ்" is being generally transliterated as "Tamil", तमिष् तमिष, तमिळ् "Tamizh". When we wish to render the name பெரியாழ்வார் in English / Devanagari, we meet with the forms like "Perialwar" "Periazhwar. पेरियाल्वार्, पेरियाळ्वार्. We have adopted the method prevalent in Madras where Sampradaya granthas are published.

The main difficulty arises in "வாழித்திருநாமம்", where each line ends with the word "வாழியே". While this has been printed as वाळिये, the readers are requested to take a note as regards its special pronunciation.

We trust that with greater familiarity with the text while chanting in "Goshti" the phonetic problem would recede into background.

Any suggestions in this regard will be welcomed for future publications with gratitude

Thirunakshatrams

The Sabha celebrates the Thirunakshatrams of all the Alvars, three Acharyas and two festivals. The Calendar of the celebrations of these function is given below:—

1. Alvars Thirunakshatrams :

<i>Name of the Alvar</i>	<i>Tamil Month</i>	<i>Star</i>	<i>English Month</i>
Poigai Alvar	Aippasi	Thiruvonam	Oct/Nov
Boodhatalwar	,,	Avittam	Oct/Nov
Peyalwar	,,	Sathayam	Oct/Nov
Thirumangaialwar	Kartigai	Kritigai	Nov/Dec
Thiruppanalwar	,,	Rohini	Nov/Dec
Thondaradipodialwar	Margazhi	Kettai	Dec/Jan
Thirumazhisai Alvar	Thai	Maham	Jan/Feb
Kulasekaralwar	Masi	Punarvasu	Feb/March
Madurakavi Alvar	Chitrai	Chitrai	April/May
Nammalwar	Vaikasi	Visakam	May/June
Perialwar	Ani	Swati	June/July
Thiruvadipuram (Andal)	Adi	Puram	July/Aug

2. Acharyas (Three) :

Sri Ramanuja Jayanti	Chitrai	Thiruvadira	April/May
Sri Vedanta Desikan			
Thirunakshatram	Purattasi	Thiruvonam	Sep/Oct
Sri Manavalamamunigal	Aippasi	Moolam	Oct/Nov
Thirunakshatram			

3. Festivals (Two) :

Thiruppavai Sathumurai	Margazhi	Dec/Jan
Panguniuttiram	Panguni Uttiram	March/April

Of the above, the Thirunakshatrams of Thirumangai Alwar and Thiruppanalwar are celebrated together on one day (on Karthigai - Krithigai) and the Thirunakshatrams of Mudal Alwars (Porai, Bhootam and Peyalwars) are observed on one day in Aadi on Thiruvonam, Avittam or Sathayam as convenient.

Sri Ramanuja Jayanti is celebrated as a festival of ten days ending on Churai - Thiruvadirai. During these ten days Nalayira Divya Prabandham is recited including Ramanuja Nootrandadi. On the last day the Sattumurai is conducted in a grand Style. Thiruppavai Sattumurai is celebrated as an one day function on the last Sunday of the month of Margazhi. All the thirty pasurams of Thiruppavai are chanted. Sabaranama Archanai is performed. Panguni Uttiram is celebrated as the festival of Peria Pirattiyar (Sriranga Nacchiar). These festivals generally attract a larger number of participants and devotees.

C O N T E N T S

	Page
1. Seva	3
2. Sattumurai - General	11
3. Prabhandhasaram, Nal Pattu a n d Vazhi Thirunamam }	27
4. Nalayira Prabandham Seva and Sattumurai	47
5. Sri Bashyakara Prapatti	73
6. Desika Mangalam	75
7. Srimad Ramyajamatbru Mangalam	81

அந்தமில் அழகன்

தர்சன ஸ்தாபகர் — ஸ்ரீ பகவத் ராமானுஜர்

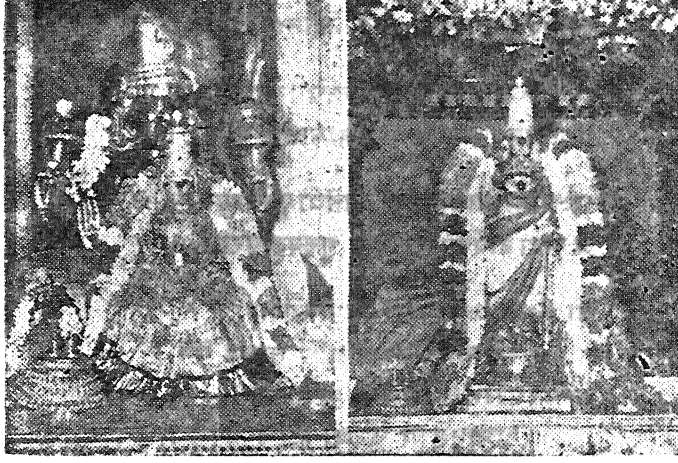
தூப்புல் குலமணி — ஆரண தேசிகள்

ஸ்ரீ வரவர முனிகள்

ஸ்ரீ :

சூழ்மதே பாஷ்யகாராய நம :

ஸ்ரீரங்கம் திவ்ய தம்பதிகள்

॥ श्रीः ॥

श्रीमते भाष्यकाराय नमः

रामानुजदयापात्रं ज्ञानवैराग्यभूषणम् ।
श्रीमद्वेङ्कटनाथार्यं वन्दे वेदान्तदेशिकम् ॥

श्रीशंलेशदयापात्रं धीभक्त्यादिगुणार्णवम् ।
यतीन्द्रप्रवणं वन्दे रम्यजामातरं मुनिम् ॥

लक्ष्मीनाथसमारम्भां नाथयामुनमध्यमाम् ।
अस्मदाचार्यपर्यन्तां वन्दे गुरुपरम्पराम् ॥

यो नित्यमच्युतपदाम्बुजयुग्मरुक्म-
व्यामोहतस्तदितराणि तृणाय मेने ।
अस्मद्गुरोर्भगवतोऽस्य दयैकसिन्धोः
रामानुजस्य चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

माता पिता युवतयस्तनया विभूतिः
सर्वं यदेव नियमेन मदन्वयानाम् ।
आद्यस्य नः कुलपतेः वकुलाभिरामम्
श्रीमत्तदङ्घ्रियुगलं प्रणमामि सूध्ना ॥

भूतं सरश्च महदात्म्यं भट्टनाथ-
श्रीभक्तिसार कुलशेखर योगिबाहान् ।
भक्ताङ्घ्रिरेणुपरकाल यतीन्द्रमिश्रान्
श्रीमत्पराङ्कुशमुनिं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥

ஸ்ரீ .
ஸ்ரீமதே பாஷ்யகாராய நம :

ராமானுஜ தயாபாத்ரம் ஜ்ஞான வைராக்யபூஷணம் ।
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்த தேசிகம் ॥

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணர்ணவம் ।
யதீந்த்ர ப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முனிம் ॥

லக்ஷ்மீநாத ஸமாரம்பாம் நாதயாமுன மத்யமாம் ।
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ॥

யோ நித்யம் அச்யுத பதாம்புஜ யுகம்ருக்ம்
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணய மேனே ।
அஸ்மத்குரோர் பகவதோஸ்ய தயைகனிந்தோ :
ராமானுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ॥

மாதா பிதா யுவதயஸ்தனயா விபூதி :
ஸர்வம் யதேவ நியமேன மதன்வயாலும் ।
ஆத்யஸ்ய ந:குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்ரி யுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்னா ॥

பூதம் ஸரஸ்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸார குலசேகர யோகிவாஹான் ।
பக்தாங்க்ரி ரேணுபரகால யதீந்த்ர மிச்ரான்
ஸ்ரீமத் பராங்குசமுனிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம் ॥

तिरुप्पल्लाण्डु तनियन्

गुरुमुखमनधीत्य प्राह वेदानशेषान्
 नरपतिपरिव्रज्युतं शुल्कमादातुकामः ।
 श्वशुरममरवन्द्यं रङ्गनाथस्य साक्षात्
 द्विजकुलतिलकं तं दिष्णुचितं नमामि ॥

मिन्नार् तडमदिळ् शूळ् विल्लिपुत्तूरेन्रोडकाल्
 शोन्नार् कळर्कमलं सुडिनोम्, मुनाळ्
 किळि यरुत्तानेन्नुत्तो, कीळ्पयिनिर् शेरुप्
 वळियरुत्तो नेञ्चमे वन्दु ॥

पाण्डियन् कोण्डाडप् पट्टरपिरान् वन्दानेन्नु
 ईण्डिय शंखमेडुत्तूद, वेण्डिय
 वेदङ्गळोदि विरेन्दु किळियरुत्तान्
 पादङ्गळ् यामुडैय पट् ॥

The "Thiru Pallandu" is to be recited

तिरुप् पळ्ळियेळुच्चि तनियन्

तमेव मत्वा परवासुदेवं रङ्गेशयं राजवदहर्णीयम् ।
 प्राबोधिकीं योऽकृत सूक्तिमालां भक्ताङ्घ्रिरेणुं भगवन्तमीडे ॥

मण्डङ्गुडि येन्बर् मामरैयोर् मन्नियर्शीत्
 तोण्डरडिप्पोडि तोन्नगरं — वण्डु
 तिणर्त्तवयल् तेन्नरङ्गत्तम्मानैप् पळ्ळि
 उणर्त्तु पिरानुदित्तवूर् ॥

Thiruppalli Eluchi is to be recited.

திருப்பல்லாண்டு தனியின்கள்

குருமுக மனதீத்ய ப்ராஹ வேதானசேஷான்
நரபதி பரிக்லுப்தம் சுல்கமாதாது காம : |
ஸ்வசுரம் அமரவந்த்யம் ரங்கனாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்
த்விஜகுலதிலகம் தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாம் ||

மின்னார் தடமதிள் சூழ வில்லிபுத்தூர் என்றொருகால்
சொன்னார் கழற்கமலம் சூடினேம்; முன்னாள்
கிழியறுததானென்றுரைத்தோம், கீழ்மையினிற் சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே வந்து.

பாண்டியன் கொண்டாடப்பட்டர்பிரான் வந்தானென்று
ஈண்டிய சங்கமெடுத்தாத, வேண்டிய
வேதங்களோதி விரைந்து கிழியறுத்தான்
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

திருப்பல்லாண்டு ஸேவை செய்யவும்

திருப்பள்ளியெழுச்சி தனியின்கள்

தமேவ மத்வா பரவாஸுதேவம்
ரங்கேசயம் ராஜவதர்ஹணீயம் |
ப்ராபோதிகீம் யோசக்ருத ஸூக்திமாலாம்
பக்தாங்க்ரி ரேணும் பகவந்த மீடே ||

மண்டங் குடியென்பர் மாமறையோர் மன்னியசீர்த்
தொண்ட ரடிப்பொடி தொன்னகரம்—வண்டு
திணர்த்தவயல் தென்னரங்கத் தம்மானைப் பள்ளி
உணர்த்தும் பிரான் உதித்தலூர்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி ஸேவை செய்யவும்

तिरुप्पावै तनियन्

नीळातुङ्गस्तनगिरितटोसुप्तमुद्बोध्य कृष्णम्
पारार्थ्यं स्वं श्रुतिशतशिरःसिद्धमध्यापयन्ती ।
स्वोच्छिष्टायां स्रजि निगलितम् या बलात्कृत्य भुङ्क्ते
गोदा तस्यै नम इदमिदम् भूय एवास्तु भूयः ॥

अन्नवयपुंदुवै आण्डाळरङ्गकुप्
पन्न तिरुप्पावै पल्पदियं — इन्निशैयाल्
पाडिक्कोडुत्ताल् नर्पमालै, पूमालै
शूडिक् कोडुत्ताळैच् चोल्नु ॥

शूडिक् कोडुत्त शुडर्कोडिये ! तोल्पावै
पाडियरुळ वल्ल पल्वळैयाय् — नाडि नी
वैकटवर्कन्नै विधि येन्ऱविम्माट्रम्
नाम् कडवा वण्णमे नल्हु ॥

Now Thiruppavai is to be chanted.

Then the works of the Alwar whose Thirunakshatram is celebrated are to be chanted preceded by their Thanians

कण्णिनुण् शिरुत्ताम्बु तनियन्

अविदितविषयान्तरः शठारेः उपनिषदाँ उपगानमात्रभोगः ।
अपि च गुणवशात्तदेकशेषो मधुरकविहृदये ममाविरस्तु ॥

திருப்பாவை தனியின்கள்

நீளாதுங்கஸ்தனகிரிதடஸுப்தமுத்போத்ய க்ருஷ்ணம்
பாரார்த்யம் ஸ்வம் ச்ருதி சதசிரஸ்ஸித்தமத்யாபயந்தீ |
ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜி நிகளிதம் யா பலாத்க்ருத்ய புங்க்தே

கோதா தஸ்யை நம இதமிதம் பூய ஏவாஸ்து பூய : ||

அன்னவயற் புதுவை யாண்டாளரங்கற்குப்
பன்னு திருப்பாவை பல்பதியம்—இன்னிசையால்
பாடிக்கொடுத்தாள் நற்பாமாலை, பூமாலை
சூழிக் கொடுத்தானைச் சொல்லு.

சூழிக்கொடுத்த கடர்க்கொடியே! தொல்பாவை
பாடியருள வல்ல பல்வளையாய்—நாடி நீ
வேங்கடவற்கென்னை விதியென்ற விம்மாற்றம்
நாம் கடவாவண்ணமே நல்கு.

இப்போது திருப்பாவை மெவிக்கவும்

Then the prabandhams of the Alvar whose Thirunakshatram is celebrated are to be chanted preceded by their respective Thanians. Two pasurams from each work should be reserved for Sattamurai. When Thiruvainoli is desired be to chanted, it should be preceded by “Kanninun Siruhambu” and its thanian

கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு தனியின்கள்

அவிதித விஷயாந்தர: சடாரே:

உபநிஷதாம் உபகான மாத்ர போக : |

அபிச குணவசாத் ததேக சேஷீ

மதுரகவிர்ஹ்ருதயே மமாவிரஸ்து ||

वेरोन्हं यानरियेन् वेदम् तमिळशेय्द
मारन् शठकोपन् वणूकुहूर् - एरु एङ्गळ्
वाळ्वामेन्नेत्तुम् मधुरकवियार्,
एम्मै आळ्वारवरे अरण्

Then Kanninun Siruthambu is chanted and concluded with recital of the first pasuram again.

வேறொன்றும் யானறியேன் வேதம் தமிழ்செய்த
மாறன் சடகோபன் வண்குருகூர் ஏறு, எங்கள்
வாழ்வாமென்றேத்தும் மதுரகவியார்,
எம்மை ஆள்வார் அவரே அரண்.

பிறகு கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு ஸேஷப்பது. முடிவில்
முதல் பாசுத்தை மீண்டும் ஸேவித்து நிறுத்தவேண்டும்.

This procedure is followed when "Koil Thiruvaimoli" is recited instead of full Thiruvaimoli for want of time. After the seva of Divya Prabandham is over, Desika Prabandham, Pillai Andadi, Upadesa Ratnamala, selected stotras from Stotra Padam etc are recited depending on the time at disposal.

Then "Bhojyasanam" is offered, screen is drawn and Bhojya (Neivedyam) is offered to the Lord. Then screen is withdrawn Karpoora Aarati is offered with Veda Mantra Then Sattumurai commences.

Sattu Murai

कर्पूर नीराजनमन्त्रः

तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः ।
दिवीव चक्षुराततम् ।
तद्विप्रासो विपन्यवो जागृवांसः समिन्धते ।
विष्णोर्यत् परमं पदम् ।

पर्याप्त्या अनन्तरायाय
सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तमम्
अहर्भवति सर्वस्याऽऽप्त्यै
सर्वस्य जित्यै; सर्वमेव तेनाऽऽप्नोति
सर्वम् जयति ॥

Offer Achamaniyam to the Lord

1. The last two Pasurams of Tiruppavai are to be chanted two times each.

“ शिट्टम् शिरुकाले वन्दु ” and
“ वङ्गकडल् कडैन्द ”

2. The last two Pasurams of the Alwar's Prabandham reserved should be chanted two times each.

Sattu Murai

After offering "Neivedyam" (Thaligai Samarpanam), the Screen is withdrawn. Mantrasanam is offered. Karpoora Aarati is done

கற்பூர ஆரத்தி மந்திரம்

கத்விஷ்ணோ : பரமம் பதம் ஸதா பச்யந்தி ஸூரய : ।

திவீவ சக்ஷு ராததம் ।

தத்விப்ரஸோ விபந்யவோ ஜாக்ருவாகும்ஸ : ஸமிந்ததே ।
விஷ்ணோர்யத் பரமம் பதம் ॥

பர்யாப்த்யா அனந்தராயாய

ஸர்வஸ்தோமோ அதிராத்ர உத்தமம்

அஹர் பவதி ஸர்வஸ்யாப்த்யை,

ஸர்வஸ்ய ஜித்யை; ஸர்வமேவ தேனாப்னோதி: ஸர்வம் ஜயந்தி

ஆசமனீயம் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும்

1. திருப்பாவை சாற்றுமுறை

“சிற்றம் சிறுகாலேவந்து”

“வங்கக் கடல் கடைந்த”

இரண்டு இரண்டு தரம் ஸேவிப்பது.

2. பிரபந்த சாற்றுமுறை

திருநகூத்தரம் கண்டருளும் ஆழ்வார் பிரபந்தங்களில்

நிறுத்திவைத்துள்ள கடைசி இரண்டு பாட்டுக்களை இரண்டு
இரண்டு தடவை ஸேவிக்கவேண்டும்,

3. Ramanuja Nootrandadi, Desika Prabandham, Pallazandadi etc. The last two verses of whichever of the above had been reserved for Sattumurai.

4. Thiruppallandu

“ पल्लाण्डु पल्लाण्डु पल्लायिरत्ताण्डु ”

“ अडियो मोडुं निन्नोडुम् ”

5. Respects to Alwar

Mention the Name of the Alwar whose Thirunakshatram is celebrated and say “आळ्वार्कु अरुळप्पाडु.” Offer him Theertham, Satari, flowers Prasadam etc. Then the relevant Stanzas of Prabandhasaram and Vazhi Thirunamam of the Alwar should be recited two times each. There is no Arulappadu for Andal, as she is His consort. The relevant verses of Prabandha Saram are recited. *

6 Sambhavanas .—

a) The Divine Couple

ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ ।

अहोरात्रे पाश्वे । नक्षत्राणि रूपम् ।

अश्विनौ व्याप्त । इष्टं मनिषाण ।

अमुं मणिषाण । सर्वं मणिषाण ॥

* The relevant stanzas are printed in the later part of this book.

3. ராமானுஜ நூற்றந்தாதி, தேசிகபிரபந்தம்; பிள்ளை பந்தாதி முதலியவை ஸேவித்து, அவற்றில கடைசி இரண்டுபாகரங்கள் சாற்றுமுறைக்கு நிறுத்திவைத்திருந் தால் அவற்றை ஸேவிக்கவும். ஒவ்வொன்றும் இரண்டி தரம் ஸேவிக்கவேணும்.

4. திருப்பல்லாண்டு

1. "பல்லாண்டு பல்லாண்டு"
2. "அடியோமோடும் நின்னோடும்".

5. ஆழ்வாருக்கு அருளப்பாடு

திருநகைத் தரம் கண்டருளும் ஆழ்வாரின் திருநாமம் சொல்லி "....." ஆழ்வாருக்கு அருளப்பாடு என்று சொல்லவேண்டும். பிறகு ஆழ்வாரின் திருவுக்கு தீர்த்தம், சடாரி, திருத்துழாய், புஷ்பம் முதலியன மரியாதை செய்து, பெருமாள் பிரஸாதம் அமுது செய் விக்கவேண்டும்.

* பிரபந்தஸாரத்திலிருந்து ஆழ்வாருக்கான பாசாமும் வாழித்திருநாமமும் இரண்டு தடவை ஸேவிக்க வேண்டும்.

ஆண்டாள் திருநகைத்திரத்தில் அருளப்பாடு கிடையாது. பிரபந்தஸாரப் பாசாமும், வாழித்திரு நாமமும் ஸேவிக்க பது.

6. ஸம்பாவனைகள்

1. பெருமாள், தாயார் ஸம்பாவனை

ஸ்ரீஸ்ச தே அக்ஷம்: ச பத்னயேள
அஹோராத்திரே பார்ச்வே | நகைத்ராணி நுபம் |
அக்ஷினை வ்யாப்தம் | இஷ்டம் மனிஷாண:
அழம் மனிஷாண | ஸர்வம் மனிஷாண

* இந்தப் பாசரங்கள் பிதபகதியில் அச்சிடப்பட்டுள்ளன

घृणाहि, धृतवती सविताराधिपत्यैः
पयस्वती रन्तिराशानोऽस्तु ।
ध्रुवा दिशां विष्णुपत्न्यघोरा
अस्येशाना सहसो या मनोता ॥

बृहस्पतिर्मातरिश्चोत वायुः
सन्धुवाना वाता अभि नो गृणन्तु ।
विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्या
अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी ॥

श्री रङ्गनायिका समेत श्री रङ्गनाथस्वामि संभावना ।
श्री अलर्मल्लमंगा समेत श्री श्रीनिवासस्वामि संभावना ।
श्री पेरुन्देवित्तायार् समेत श्री वरदराजस्वामि संभावना ।
श्री महालक्ष्मी समेत श्रीमन्नारायणस्वामि संभावना ।

2. नम्माळ्वार् सभावना

चरणं पवित्रं विततं पुराणम्
येन पूतस्तरति दुष्कृतानि ।
तेन पवित्रेण शुद्धेन पूताः
अति पाप्मानं अरार्ति तरेम ॥
लोकस्य द्वारं अचिमत् पवित्रम्
ज्योतिष्मद् आजमानं महस्वत् ।
अमृतस्य धारा बहुधा दोहमानम्
चरणं नो लोके सुधितां दधातु ॥
प्रपन्न जन कूटस्थरान नम्माळ्वार् संभावना

க்ருணஹி, க்ருதவதீ ஸவிதாராதி பத்யை :
 பயஸ்வதீ ரந்திராசானோஅஸ்து ।
 த்ருவா திசாம் விஷ்ணுபதன்யகோரா
 அஸ்யேசானா ஸஹஸோ யா மனோதா ॥

ப்ருஹஸ்பதிர் மாதரிச்வோத வாயு :
 ஸந்துவானா வாதா அபி நோ க்ருணந்து ।
 விஷ்டம்போ திவோ தருண : ப்ருதிவ்யா
 அஸ்யேசானா ஜகதோ விஷ்ணுபதநீ ॥

ஸ்ரீ ரங்கநாயிகாஸமேத ஸ்ரீரங்கநாதஸ்வாமி ஸம்பாவனா
 ஸ்ரீ அலர்மேல்மங்கா ஸமேத ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவீஸ ஸ்வாமி
 ஸம்பாவனா
 ஸ்ரீ பெருந்தேவித்தாயார் ஸமேத ஸ்ரீவரதராஜஸ்வாமி
 ஸம்பாவனா
 ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி ஸமேத ஸ்ரீமந்நாராயண ஸ்வாமி
 ஸம்பாவனா

2. நம்மாழ்வார் ஸம்பாவனா

சரணம் பவித்ரம் விததம் புராணம் '
 யேந பூதஸ்தரதி துஷ்க்ருதானி ।
 தேன பவித்ரேண சுத்தேன பூதா :
 அதி பாப்மானம் அராதம் தரேம ॥
 லோகஸ்ய த்வாரம் அர்ச்சமத் பவித்ரம்
 ஜ்யோதிஷ்மத் ப்ராஜமானம் மஹஸ்வத்
 அம்ருதஸ்ய தாரா பஹுதா தோஹமானம்
 சரணம் நோ லோகே ஸுதிதாம் ததாது ॥
 ப்ரபன்னஜன கூடஸ்தரான நம்மாழ்வார் ஸம்பாவனா ।

३. श्री भाष्यकार (ऐपेरुमानार्) संभावना

चरणं पवित्र विततं पुराणम्
येन पूतस्तरति दुष्कृतानि ।
तेन पवित्रेण शुद्धेन पूतः
अति पाप्मान अरति तरेम ॥
लोकस्य द्वारं अचिमत् पवित्रम्
ज्योतिष्मद् भ्राजमानं महस्वत् ।
अमृतस्य धारा बहुधा दोहमानम्
चरणं नो लोके सुधितां दधातु ॥

न कर्मणा न प्रजया धनेन
त्यागेनैके अमृतत्वं आनशुः ।
परेण नाकं निहितं गुहायाम्
विभ्राजते यद् यतयो विशन्ति ॥
वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाः
(संन्यासयोगाद् यतयः शुद्धसत्त्वाः ।
ते ब्रह्मलोके तु परान्तकाले
परामृतात् परिमुच्यन्ति सर्वे ॥
बह्वं विपाप्मं परवेशमभूतं
यत्पुण्डरीकं पुरमध्यसंस्थम् ।
तत्रापि बह्वं गगनं विशोकः
तस्मिन् यदन्तः तदुपासितव्यम् ॥
यद्वेदादौ स्वरः प्रोक्तो
वेदान्ते च प्रतिष्ठितः ।
तस्य प्रकृतिलीनस्य
॥ परः स महेश्वरः ॥

3. எம்பெருமானார் (ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர்) ஸம்பாவனா

சுரணம் பவித்ரம் விததம் புராணம்
யேந பூதஸ்தரதி துஷ்க்ருதானி ।
தேன பவித்ரேண சுத்தேன பூதா :
அதி பாப்மானம் அராதிம் தரேம ॥
லோகஸ்ய த்வாரம் அர்ச்சிமத் பவித்ரம்
ஜ்யோதிஷ்மத் ப்ராஜமானம் மஹஸ்வத் ।
அம்ருதஸ்ய தாரா பஹுதா தோஹமானம்
சுரணம் நோ லோகே ஸுதிதாம் ததாது ॥

ந கர்மணா ந ப்ராஜயா தனேன
த்யாகேநைகே அமருதத்வமானசு : ।
பரேண நாகம நிஹிதம் குஹாயாம்
விப்ராஜதே யத் யதயோ விசந்தி ॥
வேதாந்த விஜ்ஞான ஸுநிஸ்சிதார்த்தா :
ஸந்ந்யாஸ யோகாத் யதய : சுத்தஸத்வா : ।
தே ப்ராஹ்மலோகே து பராந்தகாலே
பராம்ருதாத் பரிமுச்சயந்தி ஸர்வே ॥
தஹ்ரம் விபாப்மம் பரவேச்மபூதம்
யத் புண்டரீகம் புரமத்யஸம்ஸ்தம் (ஸக்குஸ்தம்)
தத்ராபி தஹ்ரம் ககனம் விசோகஸ்
தஸ்மின் யதந்தஸ் ததுபாஸிதவ்யம் ॥
யத் வேதாதௌ ஸ்வர : ப்ரோக்தோ
வேதாந்தே ச ப்ரதிஷ்டித : ।
தஸ்ய ப்ரக்ருதி லீனஸ்ய
ய : பர : ஸ மஹேச்வர : ॥

दर्शन स्थापकरण श्री भाष्यकारर् सम्भावना

4. श्री वेदान्त देशिकर् संभावना

चरणं पवित्रं विततं पुराणम्*

... .. चरणं नो लोके सुधितां दधातु ।

श्रीमद्वेदमार्गं प्रतिष्ठापनाचार्यं सर्वतन्त्र स्वतन्त्र उभयवेदान्ताचार्यं
श्रीभगवत् रामानुजसिद्धान्त निर्धारण सार्वभौम तूष्णुल् श्रीवेदान्तदेशिकन्
संभावना ।

5. श्री मणवाळ मामुनिहळ संभावना

चरणं पवित्रं विततं पुराणम्*

... .. चरणं नो लोके सुधितां दधातु ।

न कर्मणा न प्रजया धनेन

... .. तस्य प्रकृतिलीनस्य यः परः स महेश्वरः

श्रीमद्वेदमार्गं प्रतिष्ठापनाचार्यं, परमहंस परिव्राजकाचार्यं सर्वतन्त्र
स्वतन्त्र उभयवेदान्ताचार्यं, श्री भगवद् रामानुज सिद्धान्त निर्धारण,
सार्वभौम सर्वज्ञ श्रीमणवाळ मामुनिहळ संभावना ।

6. The concluding Verses (In both Sampradayas)

देशिक संप्रदायः

सर्वदेश दशाकालेषु अव्याहतपराक्रमा ।

रामानुजार्य दिव्याज्ञा वर्धतामभिवर्धताम् ॥

*See page No. 16

தர்சன ஸ்தாபகரான ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ஸம்பாவனா.

4. ஸ்ரீ வேதாந்ததேசிகன் ஸம்பாவனா

சரணம் பவித்ரம் விததம் முதலாக சரணம்
நோலோகே ஸுதிதாம் ததாது* வரை அனுஸந்தித்து,
ஸ்ரீமத் வேதமார்க ப்ரதிஷ்டாபஞ்சார்ய, ஸர்வதந்த்ர
ஸ்வதந்த்ர உபய வேதாந்தாசார்ய, ஸ்ரீபகவத் ராமானுஜ
ஸிந்தாந்த நிர்ந்தாரண ஸார்வபௌம தூப்ய ஸ்ரீ
வேதாந்ததேசிகன் ஸம்பாவனா.

5. ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் ஸம்பாவனா

சரணம் பவித்ரம் விததம் புராணம்*

.....

..... —

சரணம் நோலோகே ஸுதிதாம் ததாது

நகர்மனா நப்ரஜயா தனேன*

.....

.....

தஸ்ய ப்ரக்ருதிலீனஸ்ய ய : பர : ஸமஹேச்வர : ||

ஸ்ரீமத் வேதமார்க ப்ரதிஷ்டாபஞ்சார்ய, பரமஹம்ஸ
பரிவ்ராஜகாசார்ய, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர உபயவேதா
ந்தாசார்ய, ஸ்ரீபகவத் ராமானுஜ ஸிந்தாந்த நிர்ந்தாரண
ஸார்வபௌம ஸர்வஜ்ஞ ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள்
ஸம்பாவனா.

6. முடிவுப் பாசுரங்கள் (இரு ஸம்பிரதாயத்திலும்)

ஸ்ரீ தேசிகன் ஸம்பிரதாயம்

ஸர்வதேச தசாகாலேஷு அய்யாஹத பராக்ரமா ।

ராமானுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா வர்ததாமபிவர்ததாம் ॥

*17-ம் பக்கம் பார்க்கவும்

रामानुजार्य दिव्याज्ञा प्रतिवासर मुज्ज्वला ।
दिगन्त व्यापिनी भूयात् सा हि लोकहितैषिणी ॥

श्रीमन् श्रीरङ्गश्रियमनुपद्रवां अनुदिनं संवर्धय ।
श्रीमन् श्रीरङ्गश्रियमनुपद्रवां अनुदिनं संवर्धय ॥

नमो रामानुजार्याय वेदान्तार्थ प्रदायिने ।
आत्रेय पद्मनाभार्यसुताय गुणशालिने ॥

रामानुजदयापात्रं ज्ञानवैराग्यभूषणम् ।
श्रीमद्वेङ्कटनाथार्यं वन्दे वेदान्तदेशिकम् ॥

वाळि यिरामानुशप्पिळळान् मादह्वाल्
वाळु मणि निगमान्त गुरु - वाळियवन्
मारन् मरैयुमिरामानुजन् पाडियमुम्*
तेरुम्पडि युरैक्कु शीर् ॥

वञ्चप्परशमयं माट्रवन्दोन् वाळिये§
मन्नुपुहळ् पूदूरान् मनमुहप्पोन् वाळिये ।
कञ्चित्तिरुमङ्गै युहक्कवन्दोन् वाळिये
कलियनुरै कुडिकोण्ड करुत्तुडैयोन् वाळिये ॥

शेञ्चोल् तमिळ् मरैहळ् तेळिन्दुरैप्पोन् वाळिये
तिरुमलैमाल् तिरुमणियाय् शिरक्कवन्दोन् वाळिये ।
तञ्जप्परगतियै तन्दरुळ्वोन् वाळिये
शेन्तमिळ् तूप्पुल् तिरुवैकटवन् वाळिये ॥

* पाडियम् = भाष्यम्

§ वाळिये must be read as "Vazhiye"

ராமானுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா ப்ரதிவாஸரமுஜ்ஜ்வலா ।
திகந்தவ்யாபினீ பூயாத் ஸா ஹி லோகஹிதைஷினீ ॥

ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கச்சீரியமனுபத்ரவாம் அனுதினம் ஸம்வர்தய
ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கச்சீரியமனுபத்ரவாம் அனுதினம் ஸம்வர்தய॥

நமோ ராமானுஜார்யாய வேதாந்தார்த்த ப்ரதாயினே ।
ஆத்ரேய பத்மனாபார்ய ஸுதாய குணசாலினே ॥

ராமானுஜ சயாபாத்ரம் ஜ்ஞான வைராக்யபூஷணம் ।
ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதார்யம் வந்தே வேதாந்த தேசிகம் ॥

வாழி யீராமானுசப்பிள்ளான் மாதகவால்,
வாழி மணி நிகமாந்தகுரு—வாழியவன்
மாறன் மறையுமிராமானுசன் பாடியமும்*
தேறும்படி யுரைக்கும் சீர்.

வஞ்சப்பரசமயம் மாற்றவந்தோன் வாழியே
மன்னுபுகழ் பூதாரான் மனமுகப்போன் வாழியே
கஞ்சத்திருமங்கை யுகக்கவந்தோன் வாழியே
கலியனுரைகுடி கொண்ட கருத்துடையோன் வாழியே

செஞ்சொல் தமிழ்மறைகள் தெளித்துரைப்போன்
வாழியே
திருமலைமால் திருமணியாய்ச் சிறக்கவந்தோன் வாழியே
தஞ்சப்பரகதியைத் தந்தருள்வோன் வாழியே
செந்தமிழ்த்தூப்புல் திருவேங்கடவன் வாழியே

*பாடியம் — பாஷ்யம்

नानिलमुंतान् वाळ नान्मरैकळ् तां वाळ
मा मगरिन् मारन् मरैवाळ—ज्ञानियहंळ
शेन्निर्याणशीर् तूप्पुल् वेदान्त देशिकने
इल्लुमोरु नूट्राण्डिरुम् ॥

वाळियणि तूप्पुल्वरु निगमान्ताशिरियन्
वाळियवन् पादारविन्दमलर्—वाळियवन्
कोदिलान्ताम्मलरैक् कोण्डाडिक् कोण्डिरुक्कुम्
तीदिला नल्लोर् तिरळ् ।

मणवाळ मामुनिहळ् संप्रदायः

सर्वदेश दशकालेष्वव्याहृत पराक्रमा ।
रामानुजार्य दिव्याज्ञा वर्धतामभिवर्धताम् ॥

रामानुजार्य दिव्याज्ञा प्रतिवासरमुज्ज्वला ।
दिगन्तव्यापिनी भूयात् सा हि लोकहितैषिणी ॥

श्रीमन् श्रीरङ्गश्रियमनुपद्रवामनुदिनं संवर्धय ।
श्रीमन् श्रीरङ्गश्रियमनुपद्रवामनुदिनं संवर्धय ॥

नमः श्रीशैलनाथाय कुन्तीनगर जन्मने ।
प्रसादलब्धपरम प्राप्यकैङ्कर्यशालिने ।

श्रीशैलेशदयापात्रं धीभक्त्यादि गुणार्णवम् ।
यतीन्द्रप्रवणं वन्दे रम्यजामातरं मुनिन् ॥

वाळि तिरुवाय्मोळिप्पिळ्ळै मादहवाल्
वाळुं मणवाळमामुनिवन्—वाळियवन्
मारन् तिरुवाय् मोळिप्पोळ्ळै मानिलत्तोर्
तेरुम्पडि युरैक्कुं शीर् ॥

நானிலமுந்தான் வாழ நான்மறைகள் தாம்வாழ
 மாநகரின் மாறன் மறைவாழ-ஞானியர்கள்
 சென்னியணிசீர்த்துப்புல் வேதாந்த தேசிகனே!
 இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும்.

வாழியணி தூப்புல்வரு நிகமாந்தாசிரியன்
 வாழியவன் பாதாரவிந்த மலர்—வாழியவன்
 கோதிலாத்தாண்மலரைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும்
 தீதிலா நல்லோர் திரள்.

மணவாள மாமுனிகள் ஸம்பந்தாயம்

ஸர்வதேச தசா காலேஷ்வவ்யாஹத பராக்ரமா ।
 ராமானுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா வர்ததாமபிவர்த்ததாம் ॥

ராமானுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா ப்ரதிவாஸரமுஜ்ஜ்வலா ।
 திகந்தவ்யாபினீ பூயாத் ஸா ஹி லோகஹிதைஷினீ ॥

ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கச்சரியமனுபத்ரவா மனுதினம் ஸம்வர்த்தய ।
 ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கச்சரியமனுபத்ரவா மனுதினம் ஸம்வர்த்தய ॥

நம ; ஸ்ரீசைவநாதாய குந்தீநகர ஜன்மனே ।
 ப்ரஸாதலப்த பரம ப்ராப்ய கைங்கர்ய சாலினே ॥

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணர்ணவம் ।
 ॥தீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முனிம் ॥

வாழி திருவாய்மொழிப் பிள்ளை மாதகவால்
 வாழும் மணவாள மாமுனிகள்—வாழியவன்
 மாறன் திருவாய்மொழிப் பொருளை மாநிலத்தோர்
 தேறும்படி யுரைக்கும் சீர்.

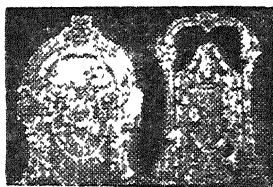
शेय्य तामरं ताळिणं वाळिये
शेलै वाळि तिरुनाभि वाळिये
तुय्यमारुं पुरिनूलुं वाळिये
सुन्दरत्तिरु तोळिणं वाळिये ।
कैयुमेन्दिय मुक्कोलुं वाळिये
करुणै पोंगिय कण्णिणं वाळिये
पोय्यिलाद मणवाळ मामुनि
पुन्दिवाळ् पुहळ् वाळिवाळिये ॥

अडियारकळ् वाळ अरङ्गनगर वाळ
शठकोपन् तण्डमिळ् नूल्वाळ-कडल्शूळन्द
मन्नुलहंवाळ, मणवाळमामुनिये
इन्नुमोरे नूट्राण्डिरुम् ॥

செய்யதாமரைத் தாளிணைவாழியே
 சேலை வாழி திருநாபி வாழியே
 துய்யமார்பும் புரிநூலும் வாழியே
 சுந்தரத் திருத்தோளிணை வாழியே
 கையுமேந்திய முக்கோலும் வாழியே
 கருணை பொங்கிய கண்ணிணைவாழியே
 பொய்யிலாத மணவாள மாமுனி
 புந்திவாழி புகழ்வாழி வாழியே.

அடியார்கள்வாழ அரங்கநகர்வாழ
 சடகோபன தண்டமிழ்தூல்வாழ-கடல் சூழ்ந்த
 மன்னுலகம் வாழ, மணவாள மாமுனியே !
 இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும்.

प्रबन्धसारम्, नाळ् पाट्टु, वाळित्तिरुनामम्

1. पोय् है आळ्वार (अय्यप्पसि तिरुवोणम्)

अरुळ्मिहुन्द दोरुवडिवाय्क् कच्चिदन्निल्
ऐप्पशिमाद तिरुवोण त्तुनाळिल्
पोरुळ्मिहुन्द सरैविलङ्गप् पुवियोरुय्यप्
पोय् हैतनिल् वन्दुदित्त पुनिदा; मुन्नाळ्
इरुळदनिल् तण् कोवलिडै कळिच्चेन्ऱ
इरुवरुडन निरुवुमालिडै नेरुक्कन्
तिरुविळक्कामेनुं वैयन्दहळिनूरुम्
शेळुम्पोरुळा देनक्करुळ्शेय् तिरुन्द नीये ॥

शेय्यनुलावोणत्तिल् जगत्तुदित्तान् वाळिये
तिरुक्कच्चिमानगरं शेळक्क वन्दोन् वाळिये
वैयन्तहळि नूरु बहुत्तुरेत्तान् वाळिये
वनजमलरक् करुवर्दानिल् वन्दमैन्दान् वाळिये
वेय्यकदिरोन् तन्नै विळक्किट्टान् वाळिये
वेक्कडवर् तिरुमलैयै विरुंबुमवन् वाळिये
पोय् हैमुनि वाडवळुं पोर्पदमुं वळिये
पोय्मुडियुं तिरुमुहमुं भूतलत्तिल् वाळिये ॥

2. भूतत्ताळ्वार (अय्यप्पसि अविट्टम्)

कडन्मल्लैक् कावलने भूतवेन्दे
काशिनि मेलैप्पशियिलविट्टनाळ् वन्दु
इडर कडियुं तण् कोवलिडै कळिच्चेन्ऱ
इणयिल्ला मूवरुमा यिशैन्दे निरु

பிரபந்தாரம், நாள்பாட்டு, வாரித்திருநாமம்

1. பொய்கை ஆழ்வார் (ஐப்பசி திருவோணம்)

அருள்மிகுந்த தொருவடிவாய்க் கச்சிதன்னில்
ஐப்பசிமா தத்திருவோணத்துநாளில்
பொருள் மிகுந்த மறைவிளங்கப் புனியோருய்யப்
பொய்கைதன்னில் வந்துதித்த புனிதா! முன்னாள்
இருளதனில் தண்கோவலிடை கழிச்சென்று
இருவருடன் நிற்கவுமா விடைநெருக்கத்
திருவிளக்காமெனும் வையந்தகனி நூறும்
செழும்பொருளா வெனக்கருள் செய்திருந்தநீயே.

செய்யதுலா வோணத்தில் செகத்துதித்தான் வாழியே
திருக்கச்சி மாநகரம் செழிக்கவந்தோன் வாழியே
வையந்தகனி நூறும் வகுத்துரைத்தான் வாழியே
வசைமலர்க்கருவதனில் வந்தமைந்தான் வாழியே
வெய்யகதிரோன் தன்னை விளக்கிட்டான் வாழியே
வேங்கடவர் திருமலையை விருமபுமவன் வாழியே
பொய்கைமுனி வடிவழகும் பொற்பதமும் வாழியே
பொன்முடியும் திருமுகமும் பூதலத்தில் வாழியே.

2. பூதத்தாழ்வார் (ஐப்பசி அவிட்டம்)

கட ன்மலலைக் காவலனே பூத வேந்தே
காசினிமேலைப்பசியில் விட்டநாள் வந்து
இடர்கடியுந் தண்கோவலிடை கழிச்சென்று
இனையில்லா மூவருமா யிசைந்தே நிற்க

नडुविलिव रोरुवरुमोनररिया वण्णम्

नळ्ळिरुळिल् माल् नेरुक्क नन्दाज्ञानच्—
चुडरविळ क्केट्टिय, अन्बेतहळि यान
तोडै नूरुमेनक्करुळ्शेय् तुलङ्ग नोये ॥

अन्बेतहळि नूरुमरुळिनान् वाळिये

अय्प्पशियि लविट्टत्ति लवतरित्तान् वाळिये
नन्पुहळ्शेर कुरुक्कत्ति नाण्मलरोन वाळिये
नल्ल तिरुक्कडन् मल्लै नाथनार् वाळिये
इन्बुरुहुशिन्दै तिरियिट्ट पिरान् वाळिये
अळिल्ज्ञानच् चुडर् विळक्कै येट्टिनान् वाळिये
पोन्पुरैयुम् तिरुवरङ्गर् पुहळुरैप्पोन वाळिये
भूतत्तार् ताळिणै इप्पूतलत्तिल् वाळिये ॥

3. पेयाळ्वार् (अय्प्पसि शतयम्)

मामयिलैप् पदियदनिल् तुला मादत्तिल्
वरुञ्चतयत् तवदरित्तुक् कोवलूरिल्
तूमुनिवरिरुवरुडन् तुलङ्गनिन्ऱु
तुन्निय पेरिरुळ् नोङ्गच्चोतितोनर्च्
शेममुडन् तिरुमालैक् काणप्पुक्कुत्
तिरुक्कण्डेनेनवुरैत्त देवे—उन्नर्न्
मामरुवुत्तमिळ् मालै नूरुपाट्टुम्
पळवडियेनुक्करुळ्शेय् परमनीये ॥

तिरुक्कण्डेनेननूरुम् चेप्पिनान् वाळिये

शिरन्दवैप्पशियिर्शतयं जनित्तवळ्ळल् वाळिये
मरुक्कमळुम् मयिलै नगर् वाळवन्दोन् वाळिये
मलक्करिय नेय्दलत्तनिल् वन्दुदित्तान् वाळिये

நடுவிலிவ ரொருவரு மொன்றறியா வண்ணம்
 நள்ளிருளில் மால் நெருக்க நந்தா ஞானச்-
 சுடர்விளக்கேற்றிய, அன்பேதகளியான
 தொடைநூறு மெனக்கருள்செய் துலங்கநீயே.

அன்பேதகளி நூறுமருளிஞன் வாழியே
 ஐப்பசியி லவிட்டத்தில் அவதரித்தான் வாழியே
 நன்புகழ்சேர் குருக்கத்தி நாண்மலரோன வாழியே
 ஈல்லதிருக்கடன் மல்லை நாதனார் வாழியே
 இன்புருகு சந்தைதிரி யிட்டபிரான் வாழியே
 எழில்ஞான சுடர்விளக்கை யெற்றிஞன் வாழியே
 பொன்புரையும் திருவரங்கர் புகழுரைப்போன் வாழியே
 பூதத்தார் தாளினை இப்பூதலத்தில் வாழியே.

3. பேயாழ்வார் - (ஐப்பசி சதயம்)

மாமயிலைப் பதியதனில் துலாமாதத்தில்
 வருஞ்சதயத் தவரித்துக் கோலனூரில்
 தாமுனிவரீருவருடன் துலங்க நின்று
 துன்னிய பேரீருள் நீங்கச் சோதிதோன்றச
 சேமமுடன் திருமலைக் காணப்புக்குத்
 திருக்கண்டே னெனவுரைத்ததேவே!; உன்றன்
 மாமருவுத்தமிழ்மலை நூறு பாட்டும
 பழவடியேனுக்கருள் செய் பரமநீயே.

திருக்கண்டே னெனநூறுஞ் செப்பினான் வாழியே
 சிறுதவைப்பசி யிற்சதயம செனித்தவளளல வாழியே
 மருக்கமடும் மயிலைநகர் வாழ்வநதோன் வாழியே
 மலர்க்கரிய நெய்தல் தனில் வந்துதித் தான் வாழியே

नेरुक्किडवे यिडेकळियिल् निन्नर शेल्वन् वाळिये
 नेमिशङ्गन् वडिवळहै नेज्जिल् वैप्पोन् वाळिये
 पेरुक्कमुडन् तिरुनळिशेप्पिरान् तोळुवोन् वाळिये
 पेयाळ्वार ताळिणैयिप् पेरुनिलत्तिल् वाळिये ॥

4. तिरुमळिशै आळ्वार् (तै - मघम्)

तै मघत्तिल् वरुमळिशैर् परने! मट्टेच्
 चमयङ्गळ्पल तेरिन्दु, मायोनल्लाल्
 दैवम् मट्टिल्लै येन वुहैत्त वेदच्
 शेळुंपोरुळ् नान्मुखन् तोण्णूट्टारु पाट्टुम्
 मेप् मिहुन्द तिरुच्छन्द विरुत्तप्पाडल्
 विळङ्गिय नूट्टरुपदुन्तप्पामळ् मेय्ये
 वैयहत्तु मरवामलु रैत्तुवाळुम्
 वहैयडियेनुक् करुळ्शैर् नीये ।

अन्बुडनन्दादि तोण्णूट्टारुरैत्तान् वाळिये
 अळहारं तिरुमळिशै यमैन्द शेल्वन् वाळिये
 इन्बमिहुतैयिल् मघत्तिङ्गुदित्तान् वाळिये
 योळ्छन्द विरुत्तं नूट्टरुपदीन्दान् वाळिये
 मुन्बुहत्तिल् वन्दुदत्त मुनिवनार् वाळिये
 मुळुप्पेरुक्किल् पोन्नियेदिर् मिदन्दशोल्लोन् वाळिये
 नत्प्रुवियिल् नालायिरत्तेळुनूट्टान् वाळिये
 नङ्गळ् भाक्तसारनिरु नर्पदङ्गळ् वाळिये ॥

5. नम्माळ्वार् (वैकाशि - विशाखम्)

मुन्नुरैत्त तिरुविरुत्तं नूरुपाट्टुम्
 मुरैयिन् वरुमाशरिय मेळु पाट्टुम्

நெருக்கிடவே யிடைகழியில் நின்ற செல்வன் வாழியே
 நேமிசங்கன் வடிவழகை நெஞ்சில்வைப்போன் வாழியே
 பெருக்கமுடன் திருமழிசைப்பிரான் தொழுவோன் வாழியே
 பேயாழ்வார் தாளிணையிப பெருநிலத்தில் வாழியே.

4. திருமழிசை ஆழ்வார் (தை-மகம்)

தை மகத்தில் வருமழிசைப்பரனே! மற்றைச்
 சமயங்கள் பலதெரிந்து, மாயோனல்லால்
 தெய்வம் மற்றில்லையென வுரைத்த வேதச்
 செழும்பொருள் நான்முகன் தொண்ணூற்றாறு பாட்டும்
 மெய்மிகுந்த திருச்சந்த விருத்தப்பாடல்
 விளங்கிய நூற்றிருபதுந் தபபாமல் மெய்யே
 உவயகத்து மறவாமலுரைத்து வாழும்
 வகை யடியேனுக்கருள் செய் மகிழ்ந்து தீயே.

அன்புடனந்தாதி தொண்ணூற்றாறுரைத்தான் வாழியே
 அழகாருந் திருமழிசை யமைந்த செல்வன் வாழியே
 தீன்பமிகுதையில் மகத்திங்குதித்தான் வாழியே
 எழிற்சந்த விருத்தம் நூற்றிருபதீத்தான் வாழியே
 முன்புகத்தில் வந்துதித்த முனிவனார் வாழியே
 முழுபபெருக்கில் பொன்னியெதிர் மிதந்தசொல்லோன்
 வாழியே
 அன்புவியில் நாலாயிரத்தேடி நூற்றான் வாழியே
 நங்கள் பக்திஸாரனிரு நறபதங்கள் வாழியே.

5. நம்மாழ்வார் (வைகாசி-விசாகம்)

அன்னுரைத்த திருவிருத்தம் நூறுபாட்டும்
 முறையின் வருமாகிரிய மேழுபாட்டும்

मन्त्रियनर्षोरुळ् पेरिय तिरुवन्दादि
मरवादपाडि येण्पत्तेळु पाट्टुम्

पिन्नुरैत्तदोर् तिरुवाय् मोळि येप्पोदुम्
पिळ्ळैयर् वायिरत्तोर्नूट्टि रण्डुपाट्टुम्
इन्नलत्तिल् वैकाशि विशाखन्तन्निल्
येळिर्कुहै वरुमारा विरड्गु नीये ॥

आन तिरुविरुत्त नूरुमरुळिनान् वाळिये
आशिरिय मेळुपाट् टळित्त पिरान् वाळिये
ईनमर वन्दादि येण्पत्ते ळीन्दान् वाळिये
इलहु तिरुवाय् मोळि यायिरत्तोर् नूट्टिरण्डुरैत्तान् वाळिये
वानणियुम् माडक् कुरुहै मन्नन् वाळिये
वैकाशि विशाखत्तिल् वन्दुदित्तान् वाळिये
शेनैयर्कोन् वन्दवतारम् शेयद वळ्ळल् वाळिये
तिरुक् कुरुहैच् शठकोपन् तिरुवाडिहळ् वाळिये ॥

6. मधुरकवियाळ्वार् (चित्तिरै - चित्तिरै)

तेरिय मा ज्ञानमुडन् तिरुक्कोळूरिल्
चित्तिरैयिल् चित्तिरैनाळ् वन्दु तोन्नि
आरिय नल्लन्बुडने कुरुहूर्नम्बिक्कु
अनवरत मन्तरङ्ग वडिमै शेय्दु
मारनै यल्लालेन् मरन्दुं देवु-
मट्टरियेनेनु मधुरकविये नी मुन्
कूरिय कण्णिनुण् शिरुत्ताम्बदनिल् पाट्टुक्
कुलवु पदिनोन् मेनक् कुदवु नीये ॥

चित्तिरैयिल् चित्तिरै नाळ् शिरक्क वन्दोन् वाळिये
तिरुक् कोळूरवतरित्त शेल्वनार् वाळिये

மன்னிய நற்பொருட் பெரிய திருவந்தாதி
மறவாதபடி யெண்பத்தேழு பாட்டும்

பின்னுரைத்தோர் திருவாய்மொழி யெப்போதும்
பிழையற வாயிரத்தொரு நூற்றிரண்டு பாட்டும்
இன்னிலத்தில் வைகாசி விசாகந்தன்னில்
எழிற்குருகை வருமாறு விரங்கு நீயே.

ஆனதிருவிருத்தம் நூறுமருளிஞன் வாழியே
ஆசிரியமேழுபாட் டளித்த பிரான் வாழியே
ஈனமறவந்தாதி யெண்பத்தே ழீந்தான் வாழியே
இலகுதிரு வாயமொழி யாயிரத்தொரு நூற்றிரண்
டுரைத்தான் வாழியே
வானணியும் மாமாடக்குருகை மன்னன் வாழியே
வைகாசி விசாகத்தில் வந்துதித்தான் வாழியே
சேனையர் கோனவதாரம் செய்தவள்ளல் வாழியே
திருக்குருகைச் சடகோபன் திருவடிகள் வாழியே.

6. மதுரகவியாழ்வார்—(சித்திரை - சித்திரை)

தேறிய மாஞானமுடன் திருக்கோளூரில்
சித்திரையில் சித்திரைநாள் வந்துதோன்றி
ஆறிய நல்லன்புடனே குருகூர் நம்பிக்கு
அனவரத மந்தரங்க வடிமைசெய்து
மாறனை யல்லாலென்று மறந்தும் தேவு-
மற்றறியே நெனுமதுர கவியே, நீழுன்
கூறிய கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பதனிற் பாட்டுக்-
குலவு பதினென்று மெனக்குதவு நீயே.

சித்திரையில் சித்திரைநாள் சிறக்க வந்தோன் வாழியே
திருக்கோளூர் ரவதரித்த செல்வனார் வாழியே

उत्तरगङ्गातीरत् तुयर्तवत्तोन् वाळिये

ओळि कदिरोन् तेर्कुदिक्कु उहन्दुवन्दोन् वाळिये

पत्तियोर् पदिनोन् पाडिनान् वाळिये

पराङ्कुशने परनेन् पट्टिनान् वाळिये

मत्तिममां पदप् पोरुळै वाळ्वित्तान् वाळिये

मधुरकवि तिरुवडिहळ् वाळिवाळि वाळिये ॥

7. कुलशेखराळ्वार् (माशि - पुनर्पूशम्)

पोन्पुरैयुं वैकुलशेखरने माशिप्

पुनर्पूशत् तेळिल् वञ्जिक्कळत्तुत्तोन्

अन्बुडने नम्पेरुमाळ् शंबोर्कोयिल्

अनैत्तुलहिन् पेरुवाळ्वुं, अडियार् तङ्गळ्

इन्बमिहु पेरुङ्गुळुवुं काण मण्मेल्

इरुळिरिय वेन्नेडुत्त विशैयिर्शोन्न

नन् पोरुळ्शेर् तिरुमोळि नूट्रैन्दु पाट्टुम्

नन्नाह वेनक् करुळ्शेय् नल्ह नीये ॥

अञ्जन मालैप् पिरवि यादरित्तोन् वाळिये

अणियरङ्गर् मणत्तूणै यडैन्दुयन्दोन् वाळिये

वञ्चि नहरन्दनिल् वाळवन्दोन् वाळिये

माशितनिल् पुनर्पूशं वन्दुदित्तोन् वाळिये

अञ्जलेनक् कुडं पांबिलङ्गै यिट्टान् वाळिये

अनवरतमिरामकथै यरुळुमवन् वाळिये

शेञ्चोल् मोळि नूट्रैञ्जुं शेप्पिनान् वाळिये

शेरलर्कोन् शेङ्गमलत् तिरुवडिहळ् वाळिये ॥

உத்தர கங்காதீரத் துயர் தவத்தோன் வாழியே
 ஒளிகதிரோன் தெற்குதிக்க உகந்து வந்தோன்வாழியே
 பத்தியொரு பதினென்றும் பாடினான் வாழியே
 பராங்குசனே பரனென்று பற்றினான் வாழியே
 மத்திமமாம் பதப்பொருளை வாழ்வித்தான் வாழியே
 மதுரகவி திருவடிகள், வாழிவாழி வாழியே.

7. குலசேகராழ்வார் (மாசி - புனர்பூசம்)

பொன்புரையும் வேற்குலசேகரனே மாசிப்-
 புனர்பூசத் தெழில் வஞ்சிக்களத்துத் தோன்றி
 அன்புடனே நம்பெருமாள் செம்பொற்கோயில்
 அனைத்துலகின் பெருவாழ்வும், அடியார் தங்கள்-
 தீன்பமிகு பெருங்குழுவுங் காண மண்மேல்
 திருளிரிய வென்றெடுத்த விசையிற் சொன்ன
 நன்பொருள் சேர்திருமொழி நூற்றைந்து பாட்டும்
 நன்றாக வெனக்கருள் செய் நல்கி நீயே.

அஞ்சன மாலைப்பிறவி யாதரித்தோன் வாழியே
 அணியரங்கா மணத்தூணை அடைந்துய்ந்தோன் வாழியே
 வஞ்சி நகரந்தன்னில் வாழ்வந்தோன் வாழியே
 மாசிதனில் புனர்பூசம் வந்துதித்தோன் வாழியே
 அஞ்சலெனக் குடம்பாம்பி லங்கையிட்டான் வாழியே
 அனவரத மிராமகதை அருளுமவன் வாழியே
 செஞ்சொல் மொழிநூற்றைஞ்சம் செப்பினான் வாழியே
 சேரலர்கோன் செங்கமலத் திருவடிகள் வாழியே.

8. पेरियाळ्वार् (आनि - स्वाति)

पेरिणिन्द विल्लिपुत्तूरानि तन्निल्
 पेरुञ्जोतितनिल् तोन्हं पेरुमाने,—मुन्
 शीरणिन्द पाण्डियन्तन् नेञ्जुतन्निल्
 तियक्करमाल् परत्तुवत्तै तिरमाच्चेप्पि
 वारणमेल् मदुरै वलंवरवे,—वानिल्
 माल् गरुड वाहननायत्तोन् वळत्तुम्
 एरणि पल्लाण्डु मुदर्पाट्टु नानूट्टु
 एळुपत्तोन्निरण्डु मेनक्कुदवु नीये ॥

नल्ल तिरुप्पल्लाण्डु नान् मून्रोन् वाळिये
 नानूट्टुप् पत्तोन्हं नमक्कुरैत्तोन् वाळिये
 शोल्लरिय आनितनिर्शोदि दन्दान् वाळिये
 तोडै शूडिक् कोडुत्तवळ् तं तोळुं तमप्पन् वाळिये
 शेल्व नंबि तन्नैप्पोल शिरप्पुट्टान् वाळिये
 शेन्ऱु किळियरुत्तु माल् देय्वमेन्नान् वाळिये
 विल्लि पुत्तूर् नगरत्तै विळङ्ग वैत्तान् वाळिये
 वेदियर् कोन् भट्टर् पिरान् मे दनियिल् वाळिये ॥

9. आण्डाळ् (आडि - पूरम्)

वेयर् पुहळ् विल्लिपुत्तूराडिप् पूरम्
 मेन्मेलुं मिह विळङ्ग विट्टुचित्तन्
 तूय तिरुमहळाय् वन्दु अरङ्गनार्क्कुत्
 तुळाय् मालै मुडिशूडिक् कोडुत्तमादे
 नेयमुडन् तिरुप्पावैप् पाट्टारैन्दुम्
 नीयुरैत्त तैयोर् तिङ्गट्ट पामालै

8. பெரியாழ்வார் (ஆனி - சுவாதி)

பேரணிந்த வில்லி புத்தூரானி தன்னில்

பெருஞ்சோதி தனில்தோன்றும் பெருமானே, முன்
சீரணிந்த பாண்டியன்தன் நெஞ்சுதன்னில்

தியக்கறமால் பரத்துவத்தைத் திறமாச் செப்பி
வாரணமேல் மதுரைவலம் வரவே, வானில்-

மால்கருட வாகனனாய்த் தோன்ற வாழ்த்தும்
ஏரணி பல்லாண்டு முதற்பாட்டு நானூற்று
எழுபத் தொன்றிரண்டு மெனக்குதவு நீயே.

நல்ல திருப்பல்லாண்டு நான்முன்றோன் வாழியே!

நானூற்றுப் பத்தொன்றும் நமக்குரைத்தான் வாழியே
சொல்லரிய ஆனிதனிற்சோதி வந்தான் வாழியே

தொடைசூடிக் கொடுத்தவள்தம் தொடும் தமப்பன்
வாழியே

செல்வநம்பி தன்னைப்போலச் சிறப்புற்றான் வாழியே

சென்று கிழியறுத்து மால்தெய்வ மென்றான் வாழியே
வில்லிபுத்தூர் நகரத்தை விளங்கவைத்தான் வாழியே

வேதியர்கோன் பட்டர்பிரான் மேதினியில் வாழியே.

9. ஆண்டாள் (ஆடி - பூரம்)

வேயர்புகழ் வில்லிபுத்தூராடிப் பூரம்

மேன்மேலும் மிகவிளங்க விட்டுசித்தன்
தூயதிருமகளாய் வந்து அரங்கனார்க்குத்

துழாய் மாலை முடிசூடிக்கொடுத்த மாதே
நேயமுடன் திருப்பாவைப் பாட்டாறைந்தும்
நீயுரைத்த தையொரு திங்கட்பாமாலை

आयपुहळ् नूहडन् नार्पत्तु मून्हम्
अन्पुडने यडियेनुक् करळ् शेय् नीये ॥

तिरुवाडिप् पूरत्तिल् जगव्तुदिताळ् वाळिये
तिरुप्पावै मुप्पदुं शेप्पिनाळ् वाळिये
पेरियाळ्वार् पेट्टुडुत्त पेण्पिळ्ळै वाळिये
पेरुनूदूर् मामुनिक्कुप् पिन्नानाळ् वाळिये
ओहनूदूर् नार्पत्तु मून्हरैताळ् वाळिये
उयररङ्गर्क्के कण्णि युह्न्दळिनाळ् वाळिये
मरुवारं तिरुमल्लि वळनाडि वाळिये
वण्पुदुवै नहर्कोदै मलर्पदङ्गळ् वाळिये ॥

10. तोण्डरडिप्पोडि आळ्वार् (मार्गळि - केट्टै)

मन्नुमदिळ् तिरुमण्डंगुडि तान्वाळ
मार्गळि मादक् केट्टै नाळिल् वन्दु
तुन्नुपुहळ्त् तोण्डरडिप् पोडिये, नी मुन्
तुळाय् मालैप् पणियडिमै शेय्दु नाळुम्
तेन्नरग मणवाळर्कन्बु मिक्कुच्
चेप्पिय नट्रिरुमालै नार्पत्तैन्दुम्
पन्निय नट्रिरुप्पळ्ळि येळुच्चि पत्तुम्
पळवडियेनुक् करळ् शेय् पारन्दु नीये ॥

मंडङ्गुडियदनिल् वाळवन्दोन् वाळिये
मार्हळियिल् केट्टैनाळ् वन्दुदत्तान् वाळिये
तेण्डरै शूळरङ्गरैये देवमेन्नान् वाळिये
तिरुमालै ओन्बदञ्जुं शेप्पिनान् वाळिये
पण्डुतिरुप्पळ्ळि येळुच्चिप् पत्तुरैत्तान् वाळिये
पावैयर्हळ् कलवितन्नैप् पळित्त शैल्वन् वाळिये
तोण्डरडिप्पोडियाळ्वार् तुणैप् पदङ्गळ् वाळिये ॥

ஆயபுகழ் நூறுடன் நாற்பத்து மூன்றும்
அன்புடனே யடியேனுக்கருள் செய்நீயே.

திருவாடிப் பூரத்தில் செகத்துதித்தான் வாழியே
திருப்பாவை முப்பதும் செப்பினான் வாழியே
பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளை வாழியே
பெரும்பூதா மாமுனிக்குப் பின்னானான் வாழியே
ஒருநூற்று நாற்பத்து மூன்றுரைத்தான் வாழியே
உயரரங்கர்க்கே கண்ணி யுகந்தளித்தான் வாழியே
மருவாருந்திரு மல்லி வளநாடி வாழியே
வண்புதுவை நசர்க்கோதை மலர்ப்பதங்கள் வாழியே.

10. தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் (மார்கழி - கேட்டை)

மன்னமதிள் திருமண்டங்குடி தான்வாழ்
மார்கழிபாதக் கேட்டைநாளில் வந்து
புன்றுபுகழ்த் தொண்டரடிப் பொடியே, நீமுன்
தழாய்மாலைப் பணியடிமை செய்து நாளும்
தென்னரங்க மணவாளற் கன்புமிக்குச்
செப்பிய நற்றிருமாலை நாற்பத்தைந்தும்
பன்னிய நற்றிருப்பள்ளி யெழுச்சி பத்தும்
பழவடியேனுக் கருள்செய் பரிந்து நீயே.

மண்டங்குடி யதனில் வாழ்வந்தோன் வாழியே
மார்கழியிற் கேட்டைநாள் வந்துதித்தான் வாழியே
தெண்டிரை சூழரங்கரையே தெய்வமென்றான் வாழியே
திருமாலை யொன்பதஞ்கம் செப்பினான் வாழியே
பண்டுதிருப் பள்ளிவெழுச்சிப் பத்துரைத்தான் வாழியே
பாவையர்கள் சுவைநனைப் பழித்தசெவன்
வாழியே
தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் துணைப்பதங்கள் வாழியே.

11. तिरुप्पाणाळ्वार् (कार्तिकै - रोहिणी)

उत्तहारय मलिपुहळ्क्कार्तिकै मादत्तिल्
 उरोहिणि नाळुरन्दै वळंपत्तियिल् तोन्निर
 तलमळंद तेन्नरङ्गर् पाल् उलोक-
 सारङ्ग मामुनि तोळ् तनिले वन्दु
 पलमरैयिन् पोरुळाल् पाण् पेरुमाळे नी
 पादादि केशमदायप् पाडित्तन्द
 शोल् अमलनादिपिरान् पत्तुप्पाट्टुम्
 शोरामलेनक् करुळ्शेय् तुलङ्ग नीये ॥

उंबर् तोळुं मेय्ज्ञानत्तुरैयूरान् वाळिये
 उरोहिणिनाळ् कार्तिकैयिलुदित्त वळळळ् वाळिये
 वंबविळ् तार् मुनितोळिल् वन्दपिरान् वाळिये
 मलर्कण्णै वेरोन्निल् वैयादान् वाळिये
 अंबुवियिल् मदिरङ्गर् अहंपुहुन्दान् वाळिये
 अमलनादिपिरान् पत्तुमरुळिनान् वाळिये
 शेंब्रोन् मुडियळवुं सेविप्पोन् वाळिये
 तिरुप्पाणन् पोर्पदङ्गळ् जगतलत्तिल् वाळिये ॥

12. तिरुमङ्गै याळ्वार् (कार्तिकै - कार्तिकै)

अरिवु तहं पेरिय तिरुमोळि तप्पामल्
 आयिरत्तोडेण्पत्तु नालु पाट्टुम्
 कुरियदोरु दाण्डकं नालैन्दु आरैन्दुम्
 कुला नेडुन्दाण्डकं नालैन्दु आरैन्दुम्
 शिरिय मडर्पाट्टु मुप्पत्तेट्टिरण्डुम्
 शोर् पेरिय मडल् तनिल् पाट्टेळुपत्तेट्टुम्

11. திருப்பாணுவார் (கார்த்திகை - ரோகிணி)

உலகநீய மலிபுகழ்க் கார்த்திகை மாதத்தில்
 உரோகிணி நாளுறந்தை வளம்பதியில் தோன்றி
 தலமளந்த தென்னரங்கர் பால் உலோக-
 சாரங்க மாமுனிதோள் தனிலேவந்து
 பலமன்றையன் பொருளால் பாண்ஓருமாளே நீ
 பாதாதி கேசமதாய்ப் பாடித்தந்த
 சொல அடலனாதி பிரான்பத்துப் பாட்டும்
 சோரா மலெனக் கருள்செய் துலங்கநீயே.

உம்பர் தொழும் மெய்ஞானத் துறையூரான் வாழியே
 உரோகிணிநாள் கார்த்திகை யிலுதித்தவள்ளல்
 வாழியே
 வம்பலிழ்தார் முனிதோளில் வந்தபிரான் வாழியே
 மலர்க்கண்ணை வேறென்றில் வையாதான் வாழியே
 அம்புவியில் மதிளரங்கர் அகம்புகுந்தான் வாழியே
 அமலனாதிபிரான் பத்து மருளிஞன் வாழியே
 செம்பொன் முடியளவும் சேவிப்போன் வாழியே
 திருப்பாணன் பொற்பதங்கள் செகதலத்தில் வாழியே.

12. திருமங்கையாழ்வார் (கார்த்திகை-கார்த்திகை)

அறிவுதரும் பெரியதிருமொழி தப்பாமல்
 ஆயிரத்தோ டெண்பத்து நாலுபாட்டும்
 சூறியதொருதாண்டகம் நாலேந்து ஆறைந்தும
 குலா நெடுத்தாண்டகமெழு கூற்றிருக்கையொன்றும்
 சிறிய மடற்பாட்டு முப்பத்தெட்டிரண்டும்
 சீர்பெரிய மடல்தனில் பாட்டெழுபத்தெட்டும்

इरंवने कार्तिकैयिल् कार्तिकै नाळ्
 ओळिर्कुरैयल् वरु कलिया विरङ्गु नीये ॥
 कलन्द तिरुक्कार्तिकैयिल् कार्तिकै वन्दोन् वाळिये
 काशिनियि लोण्कुरैयलूर् कावलोन् वाळिये
 नलन्दिहळायिरत्तेण्पत्तु नालुरैत्तान् वाळिये
 नालैन्दु माहैन्दु नमक्कुरैत्तान् वाळिये
 इलङ्गेळु कूटिरुक्कै इरुमडलीन्दान् वाळिये
 इम्मूनिरल् इरुनूटिरुपत्तेळीन्दान् वाळिये
 वलन्तिहळु कुमुदवल्लि मणवाळन् वाळिये
 बाट्कलियन् परकालन् मङ्गैयर्कोन् वाळिये ॥

13. श्री भाष्यकारर् (रामानुजर्) (चित्तिरै - तिरुवादिरै)

देशमेला मुहन्दिडवे पेरुपूदूरिल्
 चित्तिरैयि लादिरै नाळ् वन्दु तोन्नि
 काशिनियेल् वादियरै वेन्नु, अरङ्गर्
 गतियाह वाळ्न्दरुळु मेतिराजा, मुन्
 भूसुरर् कोन् तिरुवरङ्गत्तमुदनार्, उन्
 पोन्नडिमे लन्तादियाहप् पोट्टिप्
 पेशिय, नर्कलित्तुरै नूट्रेट्टुप् पाट्टुम्
 पिळैयरवे येनक्कळ् शेय् पेणि नीये ॥

अत्तिगिरि यरुळाळरडि पणिन्दोन् वाळिये
 अरुट्कच्चि नम्बियुरै यारु पेट्रोन् वाळिये
 भक्तियुडन् भाषियत्तै प्पह्न्दिट्टान् वाळिये
 पदिन्मर् कलैयुट् पोरुळै परिन्दु कट्टान् वाळिये
 शुत्तमहिळ् मारनडि तोळुदुन्दोन् वाळिये
 तोल्पेरिय नम्बिशरण् तोन्निरनान् वाळिये
 चित्तिरैयिलादिरै नाळ् शिरक्क वन्दोन् वाळिये
 शीर् पेरुपूदूर् मुनिवन् तिरुवाडिहळ् वाळिये ॥

இறைவனே கார்த்திகையிற் கார்த்திகை நாள்
எழிற்குரையல் வருகலியா விரங்குநீயே.

கலந்த திருக்கார்த்திகையில் கார்த்திகைவந்தோன்வாழியே
காசினியிலொண் குறையலுர்க் காவலோன் வாழியே
நலந்திகழாயிரத்தெண்பத்து நாலுரைத்தான் வாழியே
நாலைந்து மாறைந்தும் நமக்குறைத்தான் வாழியே
இலங்கெழு கூற்றிருக்கை யிருமடலீந்தான் வாழியே
இம்மூன்றில் இருநூற்றிருபத்தேழீந்தான் வாழியே
வலந்திகழும் குமுதவல்லி மணவாளன் வாழியே
வாட்கலியன் பரகாலன் மங்கையர் கோன்வாழியே.

13. ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர்-ராமானுஜர் (சித்திரை-திருவாதிரை)

தேசமெலா முகந்திடவே பெரும்பூதூரில்
சித்திரையி லாதிரைநாள் வந்துதோன்றிக்
காசினிமேல் வாதியரை வென்று அரங்கர்
கதியாக வாழ்ந்தருளுமெதிராசா, முன்
பூசுரர் கோன் திருவரங்கத்தமுதனார், உன்
பொன்னடிமே லநதாதியாகப் போற்றிப்
பேசிய, நற்கலித்துறை நூற்றெட்டுப் பாட்டும்
பிழையறவே யெனக்கருள்செய் பேணிநீயே.

அத்திகிரி யருளாள ரடிபணிந்தோன் வாழியே
அருட்கச்சி நம்பியுரை யாறு பெற்றோன் வாழியே
பக்தியுடன் பாடியத்தை பகர்ந்திட்டான் வாழியே
பதின்மர் கலையுட் பொருளை பரிந்து கற்றான் வாழியே
சுத்த மகிழ் மாறனடி தொழுதுய்ந்தோன் வாழியே
தொல்பெரிய நம்பிசரண் தோன்றினான் வாழியே
சித்திரையி லாதிரைநாள் சிறக்கவந்தோன் வாழியே
சீர்பெரும் பூதூர்முனிவன் திருவடிகள் வாழியே.

14. वेदान्त देशिकर (पुरट्टाशि - तिरुवोणम्)

वाताशनवरर् इवरेनवरुमा पाडियम् वक्कैरेरुनाळ्
 वकुळाभरणप् पेरुमाळ् तमिळिन् वाशियरिन्दिडु नाळ्
 भेदाभेदम् बिरममेनावहै बिरमम् तेळिवुरु नाळ्
 पेच्चोन्ऱुक्कुच् शतदूडण्यै पेशिय देशिकनाळ्
 तीदाहिय पल मायक्कलियैच् शिक्केन वेन्ऱिडुनाळ्
 तिक्केट्टुम् पुहळ् शीभाडियत्तैत् तेळिय्युरैत्तिडुनाळ्
 ओदादोदुं वेदान्तारय नुदयम् शेयदिडु नाळ्
 उत्तममान पुरट्टाशात्तरु वोणमेनुन्नाळे ॥

15. मणवाळ मामुनिहळ् (ऐप्पशि - मूलं)

शेन्तमिळ् वेदियर् शिन्दै तेळिन्दु शिरन्दु महिळ्न्दिडु नाळ्
 शीरुलहारियर् शेय्दरुळ् नर्कलै तेशुपोलिन्दिडु नाळ्
 मन्दमतिप्पुवि मानिडर् तङ्गळै वानिलुयत्तिडु नाळ्
 माशरुत्तानियर् शेरेतिराजर्तम् वाळ्वुमुळैत्तिडु नाळ्
 कन्दमलर् पोळिल् शूळ् कुरुकाधिपन् कलै ऱळ् विळङ्गिडु नाळ्
 कारमर्मेनि यरङ्गर् नर्गकिरै कक्कळ् कनिन्दिडु नाळ्
 अन्दमिल् शीर् मणवाळ मुनिप्पर नवतारं शेय्दिडु नाळ्
 अळहु दिहळ्न्दिडु मैप्पशियिल् तिरुमूलमदेनु नाळे ॥

14. வேதாந்த தேசிகர் (புரட்டாசி-திருவோணம்)

வாதாசனவரர் இவரெனவருமா பாடியும வகைபெறுநாள்
வகுளாபரணப் பெருமாள் தமிழின் வாசியறிநதிடு
நாள்
பேதாபேதம் பிரமமெனவகை பிரமம் தெளிவுறு நாள்
பேச்சொன்றுக்குச் சததுடணியை பேசிய தேசிகனாள்
தீதாகியபல மாயககலியைச் சிக்கென வென்றிடுநாள்
திக்கெட்டும் புகழ் சீபாடியத்தைத் தெளிய வுரைத்திடு
நாள்
ஐதாதோதும் வேதாந்தாரிய னுதயம் செய்திடுநாள்
உத்தமமான புரட்டாசித்திரு வோணமெனுந்நாளே

15. மணவாள மாமுனிகள் (ஐப்பசி-மூலம்)

சைந்தமிழ் வேதியர் சிந்தைதெளிந்து சிறந்துமகிழ்ந்திடுநாள்
சீருலகாரியர் செய்தருள் நற்கலை தேசுபொலிந்திடுநாள்
மந்தமதிப்புவி மானிடர் தங்களை வானிலுயர்த்திடு நாள்
மாசறுஞானியர் சேரெதிராசர்தம் வாழ்வு முளைத்திடு
நாள்
கந்தமலர்ப்பொழில் சூழ்குருகாதிபன் கலைகள் விளங்கிடு
நாள்
காரமர்மேனி யரங்கநகர்க்கிறை கண்கள் கனிந்திடு
நாள்
அந்தமில்சீர் மணவாளமுனிப்பர னவதாரம் செய்திடு நாள்
அழகு திகழ்ந்திடு மைப்பசியில் திருமூலம்தெனுநாளே.

Nalayira Prabandha Seva Kalam

AND

Sattumurai

During Bhagwat Ramanuja Jayanti the entire Nalayira Prabandham is being recited in ten days. Before commencing Tiruvaimozhi, 'Kanni Nun Siruthambu' with Thaniyan should be recited.

भगवत् विषयम्— (तिरु आराधिरप्पडि)

उयर्वर उयर् नलम्—अप्राकृत, सर्वसाधारणमान, दिव्यरूप, भूषण, आयुध, महिषी, परिजन स्थान, विशिष्टनाय, निखिलजगत्, उदय विभवादि, लीलनायिरुन्द, परमपुरुषनै, उळ्ळपडिये, आळ्वार् ताम् तम्मुडैय तिरुवुळ्ळन् ताले अनुभवित्तु, अन्वनुभव जनितमान, निरवधिक प्रीतियाले, अवने अनुभवित्तपडिये पेशुकिरार् । अशेष, दोष, प्रत्यनीकमाय ते ये शतं इत्यनुक्रमत्ताले, निरतिशय, दशाशिरस्कमाह, अभ्यस्य मानमाय, इरुन्द आनन्दादि कल्याण गुणङ्गळ्, उडैयनान तान्, मेले पोन्नुमाय नारिनापेले, निर्हेतुकमाह एनक्कुत् तन् तिरित्तिल्, अज्ञानगन्धम् इल्लाद दोरुपडि, तन्नै उळ्ळपडि अरिवित्तु, तन् तिरुवडिकळिले, निरवधिक भक्तियै उण्डाक्किन इम्महागुणत्तै उडैयवनाय तन्नै, स्वभावत एव, निरस्तसमस्त दोषराय, अस्खलित ज्ञानरायिरुन्दुळ्ळ, शेष शेषाशन, वैनतेय प्रभृति, असंख्येय दिव्य, पुरुषर्कलुक्कु, कोडुत्तुक् कोण्डिरुविकर, परम औदार्यत्तै, उडैयनायिरुन्द, अम्बेरुमानुडैय, आश्रितजन, समस्त, दुःखापनोदन, स्वभावमान तिरुवडि मलर्हळिले, सर्वदेश, सर्वकाल, सर्वावस्थोचित, सर्वशेष वृत्तियैयुम् पण्णि उज्जोवियेन्ऱु तम्मुडैय, तिरुवुळ्ळत्तैक् कुरित्तु अरुलिच् चैय्किरार् ॥ उयरवर उयर्नलम् ॥

Then commence recital of Tiruvaimozhi.

நாலாயிரம் ஸேவாகாலமும் சாற்றுமுறையும்

நாலாயிரம் முழுவதும் ஸ்ரீபகவத் ராமானுஜ ஜயந்தி பத்துநாள் உற்சவத்தில் ஸேவிக்கிறோம். அப்பொழுது திருவாய்மொழி ஆரம்பிக்கும் போது முதலில் தனியனுடன் கண்ணிறுண் சிறுத்தாம்பு ஸேவிக்கவேணும். பிறகு திருவாய்மொழி தனியன்கள் ஸேவித்து பகவத் விஷயம் - திருவாரூயிரப்படி தொடக்கம் கீழ்க்கண்டவாறு ஸேவிகக வேண்டும்.

பகவத் விஷயம் - திருவாரூயிரப்படி தொடக்கம்

உயர்வற உயர்நலம் - அப்ராக்ருத, ஸ்வாஸாதாரண திவ்யரூப பூஷண, ஆயுத, மஹிஷ்பரிஜன ஸ்தான, விசிஷ்டனாய், நிகிஷ்டைத், உதயவிபவாதி, லீலனாயிருந்த, பரமபுருஷனை, உள்ளபடியே, ஆழ்வார் தாம் தம்முடைய, திருவுள்ளத்தாலே அனுபவித்து, அவ் அனுபவ, ஜனிதமான, நிரவதிக ப்ரீதியாலே, அவனை அனுபவித்த படியே பேசுகிறார். அசேஷ, தோஷ ப்ரத்யநீகமாய், தேயேசகம் இத்தயனுக்ரமத்தாலே நிரதிசய, தசாசிரஸ்கமாக, அப்யஸ்யமான மாய், இருந்த ஆனந்தாதி கல்யாண குணங்களை உடையவனானதான், மேலே பொன்னுமாய் நாரினற்போலே, நிர்ஹேதுகமாக, எனக்குத் தன்நிறத்தில், அஜ்ஞான கந்தம் இல்லாத தொருபடி, தன்னை உள்ளபடி அறிவித்துத், தன் திருவடிகளிலே, நிரவதிக பக்ஷியை உண்டாக்கின இம் மஹா குணத்தை உடையவனாய், இந்த கல்யாண குணம் உடையவன் தன்னை, ஸ்வபாவத ஏவ நிரஸ்த ஸமஸ்ததோஷ ராய், அஸ்கலித ரூர்னராயிருந்துள்ள, சேஷ சேஷாசன வைனதேய ப்ரபிருதி, அஸங்க்யேய, திவ்ய புருஷர்களுக்குக், கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற, பரம, ஒளதார்யத்தை உடையவனாயிருந்த, எம்பெருமானுடைய, ஆச்ரீதஜன, ஸமஸ்த, தக்காபனோதன ஸ்வபாவமான, திருவடி மலர்களிலே, ஸர்வதேச, ஸர்வகால, ஸர்வாவஸ்தோசித, ஸர்வசேஷ வ்ருத்தியையும் பண்ணி, உஜ்ஜீவி என்ற தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கிறார்.

இதன் பிறகு “உயர்வற உயர் நலம்” என்று திருவாய் மொழி பாராயணம் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

नालायिरम् शाट्टुमुरै पाशुरङ्गळ्

तिरुप्पावै

शिऱुं शिरुकाले वन्दन्नैन् चेवित्तु, उन्
पोट्टामरै यडिये पोट्टु पोळ्ळु केळाय्
पेट्रं मेयत्तुण्णुं कुलत्तिल् पिरन्दु नी
कट्टेवलेङ्गळक् कोळ्ळामल् पोहारु
इट्टेप् परै कोळ्वान्ऱुकाण् गोविन्दा
अट्टैरुक्कु मेळेळ् पिरविकुक्कु मुन् तन्नोडु
उट्रोमेयावो मुनक्के नामाट् शेय्वोम्
मट्टैनङ्गामङ्गळ् माट्टेलो रेम्पावाय् ॥

वङ्गकक् कडल् कडैन्द माधवनैक् केशवनैत्
तिङ्गल् तिरुमुहत्तुच् चेयिळैयार् शेन्निरैञ्जि
अङ्गप् परै कोण्डवाट्टै, अणिपुदुवैप्
पैङ्कमलत् तण् तेरियल् भट्टर्पिरान् कोदैशोन्न
शङ्गत्तमिळ्माले सुप्पदुम् तप्पामे
इङ्गिप् परिशुरैप् पारीरिण्डु माल्वरैत्तोळ्
शेङ्गण् तिरुमुहत्तुच् चेल्वत्तिरुमालाल्
अङ्गुं तिरुवरुळ् पेट्टिन् पुरुवरेम् पावाय् ॥

पेरियाळ्वार् तिरुमोळि

तडवरै वाय्मिळिन्दुमिळ्ळुम् तवळ नेडुंकोडियोल्
शुडरोळियाय् नेञ्जिनुळ्ळे तोन्ऱुमेन् शोदिनम्बो
वडतडमुं वैकुन्दमुं मदिलु तुवरा पदियुम्
इडवहै कळिहळ्न्दिट्टु अन्पालिडवहै कोण्डनैये

நாலாயிரம் சாற்றுமுறை பாசுரங்கள்

திருப்பாவை

சிற்றம் சிறுகாலேவந்துன்னைச் சேவித்து, உன்
பொற்றாமரையடியே போற்றும் பொருள் கேளாய்
பெற்றம் மேய்த்துண்ணும் குலத்தில் பிறந்து, நீ
குற்றேவ லெங்களைக் கொள்ளாமல் போகாது
இற்றைப் பறைகொள்வா னன்றுகாண் கோவிந்தா
எற்றைக்கு மேழேழ் பிறவிக்கும் உன்தன்னோடு
உற்றோமே யாவோமுனக்கே நாமாட் செய்வோம்
மற்றைநம் காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய்.

வங்கங் கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனைத்
திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி
அங்கப் பறைகொண்டவாற்றை அணி புதுவைப்
பைங்கமலத் தண்தெரியல் பட்டர்பிரான் கோதைசொன்ன
சங்கத் தமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே
இங்கிப் பரிசுரைப் பாரீரிரண்டுமால் வரைத்தோள்
செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்
எங்கும் திருவருள் பெற்றின்புறுவ ரெம்பாவாய்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி

தடவரை வாய்மினீர்ந்து மின்னும் தவளநெடுங்
கொடிபோல்
சுடரொளியாய் நெஞ்சினுள்ளே தோன்றுமென்
சோதிநம்பி
வடதடமும் வைகுந்தமும் மதிள்துவரா பதியும்
இடவகை களிகழ்ந்திட்டு என்பாலிடவகை கொண்டனையே.

वेयर् तङ्गळ् कुलत्तुदित्त विट्टुचित्तन् मनत्ते
 कोयिल् कोण्ड कोवलनैक् कोळुङ्गुळिर् मुहिल्वण्णनं
 आयरेट्टै अमरर् कोवै अन्दणर् तममुदित्तनै
 शायैपोलप् पाडवल्लार् तामुमणुक्कर्हळे ।

नाच्चियार् तिरुमोळि

नाट्टैप् पडैयेन्ऱु अयन्मुदलात् तन्द नळिर् मामलररुन्दि
 वीट्टैप् पण्णि विळैयाडुं विमलन् तन्नैक् कण्डीरे
 काट्टै नाडिद् धेनुकनुं कळिहं पुळ्ळुमुडन् मडिय
 वेट्टैयाडिवरुवानै विरुन्दावनत्ते कण्डोमे ।

पेरुन्दाळ् कळिट्टुक्करुळ् शेय्द परमन् तन्नै पारिन् मेल्
 विरुन्दावनत्ते कण्डमै विट्टुचित्तन् कोदै शोल्
 मरुन्दामेन्ऱु तम्मनत्ते वैत्तुक्कोण्डु वाळ्वार्कळ्
 पेरुन्दाळुडैय पिरानडिक् कीळ् पिरियादेन्ऱु मिरुप्पारे ।

पेरुमाळ् तिरुमोळि

अन्ऱु चराचरङ्गलै वैकुन्दत्तेट्टि
 अडलरवप् पगैयेरि यसुरर् तम्मै
 वेन्निरलङ्गु मणिनेडुन्तोळ् नान्गुंतोन्ऱु
 विण्मुळुदुं एदिवरत्तन् धाममेवि
 शेन्निरनिदु वीट्टिरुन्द वम्मान् तन्नै
 तिल्लै नगर् तिरुच्चित्र कूडन् तन्नळ्
 अन्नैन्ऱु निन्ऱान् अवनिवनेन्ऱेत्ति, नाळुम्
 इरैञ्जुमिनो वेप्पोळुदुं तोण्डीर् नीरे ।

வேயர் தங்கள் குலத்துதித்த விட்டுசித்தன் மனத்தே
கோயில்கொண்ட கோவலனைக் கொழுங்குளிர் முகில்

வண்ணனை

ஆயரேற்றை அமரர்கோவை அந்தணர் தம முதத்தினை
சாயைப்போலப் பாடவல்லார் தாமுமணுக்கர்களே.

நாச்சியார் திருமொழி

நாட்டைப்படை யென்று அயன்முதலாத்தந்த நளிர்
மாமலருந்தி

வீட்டைப்பண்ணி வினையாடும் விமலன்தன்னைக் கண்டிரே
காட்டைநாடித் தேனுகனும் களிறும் புள்ளுமுடன்மடிய
வேட்டையாடி வருவானே விருந்தாவனத்தே கண்டோமே.

பருந்தாள் களிற்றுக்கருள் செய்த பரமன்தன்னை,
பாரின்மேல்
விருந்தாவனத்தே கண்டமை விட்டுசித்தன் கோதைசொல்
மருந்தாமென்று தம்மனத்தே வைத்துக்கொண்டு
வாழ்வார்கள்
பெருந்தாளுடைய பிரானடிக்கீழ்ப் பிரியாதென்று
மிருப்பாரே.

பெருமாள் திருமொழி

அன்று சராசரங்களை வைகுந்தத்தேற்றி
அடலரவப் பகையேறி யசுரர் தம்மை
வென்றிலங்கு மணிநெடுந்தோள் நான்கும் தோன்ற
விண்முழுதும் எதிர்வரத்தன் தாமமேவி
சென்றினிது வீற்றிருந்த வம்மான் தன்னைத்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடந் தன்னுள்
என்றும் நின்ற னவனிவனென்றேத்தி, நாளும்
இறைஞ்சுமினோ வெப்பொழுதும் தொண்டர்நீரே.

तिल्लै नगर् तिरुच्चित्र कूडन् तन्नुळ्
तिरल् विळङ्गुं मारुतियो डमन्दान् तन्नै
अैल्लैयिल् शोर्दयरथन् तन् महनाय् तोन्न्र
अदु मुदलाय् तन्नुलहं पुक्कडीरा

कोल्लियलुम् पडैत्तानैक् कोट्र वोळ्वाळ्
कोळियर् कोन् कुडैक् कुलशेखरन् शोर्शेय्द
नल्लियलिन तमिळ्मालै पत्तुं वल्लार्
नलं तिहळ् नारणनडिक्कीळ् नण्णुवारे ।

तिरुच्छन्द विरुत्तम्

पोन्निशूळ रङ्गमेय पूर्ववण्ण मायकेळ्
अैन्नदावि अैन्नुवल् विनैयिनुळ् कोळुन्देळुन्दु
उन्नपादमेन्न तिन्र वोण् शुडर् कोळुमलर्
मन्नवन्दु पूण्डु वाट्ट मिन्ऱि येङ्गुम् तिन्रदे ।

इयक्कराद पल् पिरप्पि लेन्नै माट्रियिन्ऱु वन्दु
उयक्कोळमेघ वण्णन् नण्णि अैन्निलाय तन्नुळे
मयक्किनान् तन् मन्नुशोदि यादलालेन् नावितान्
इयक्कला मरुन्तराद विन्ऱुववीडु पेट्रदे ।

तिरुमालै

पेण्णुलां शडैयितानुं बिरमनु मुन्नैक् काण्वान्
अेण्णिला वूळियूळि तवं शेय्दार् वेळ्हि निरप
विण्णुळार् । वयप्प वन्दु आनैक्कन्नरुळै यीन्द
कण्णरा, उन्नैयन्नो कळैकणाक् करुदुमारे ।

वळवेळुं तवळमाड मदुरैमा नगरन्तन्नुळ्
कवळमाल् यानैकोन्ऱ कण्णनै अरङ्गमालै
तुळवत् तोण्डाय तोल्शोर् तोण्डरडिप्पोडि शोल
इळैय पुन्कवित्तैयेलु मेम्बिरार्किनिय वारे ।

தில்லைநகர் திருச்சித்ரக் கூடந்தன்னுள்

திறல்விளங்கும் மாருதியோ டமர்ந்தான் தன்னை
எல்லையில் சீர்த்தயரதன் றன்மகனாய் தோன்றிற்
றதுமுதலாத் தன்னுலகம் புக்கதீரு

கொல்லியலும் படைத்தானைக் கொற்றவொள்வாள்
கோழியர்கோன் குடைக்குல சேகரன் சொற்செய்த
நல்லியலின் தமிழ்மலை பத்தும் வல்லார்
நலந்திகழ் நாரணனடிக்கீழ் நண்ணுவாரே.

திருச்சந்த விருத்தம்

பொன்னி சூழரங்கமேய பூவைவண்ணமாயகேள்
என்னதாவி என்னும்வல் வினையினுள் கொழுந்தெழுந்து
உன்னபாத மென்னநின்ற வொண்கடர்க் கொழுமலர்
மன்னவந்து பூண்டுவாட்ட மின்றியெங்கும் நின்றதே.

இயக்கருத பல்பிறப்பி லென்னைமாற்றியின்று வந்து
உயக்கொள்மேக வண்ணன் நண்ணிஎன்னிலாய தன்னுளே
மயக்கினுன்றன் மன்னுசோதி யாதலாலென்னுவிதான்
இயக்கலாமறுத்தருத விற்பவீடு பெற்றதே.

திருமலை

பெண்ணுலாம் சடையிலுனும் பிரமனுமுன்னைக் காண்பான்
எண்ணிலா லுழியூழி தவஞ்செய்தார் வெள்கிநிற்ப
விண்ணுளார் வியப்பவந்து ஆனைக்கன்றருளையீந்த
கண்ணரு, உன்னையன்றே களைகணக் கருதுமாரே.
வளவெழும் தவளமாட மதுரைமாநகரந் தன்னுள்
கவளமால் யானைகொன்ற கண்ணனை அரங்கமலை
துளவத்தொண்டாய தொல்சீர்த் தொண்டரடிப்
பொடிசொல்
இனையபுன் கவிதையேலு மெம்பிராற்கினியவாரே

अमलनादिपिरान्

आलमामरत्तिनिलैमे लोरुबालकनाय्
जालमेळुमुण्डा नरङ्गत् तरविनणैयान्
कोलमामणियारमुं मुत्तुत्ताममुं मुडिविल्लदोरेळिल्
नीलमेनियैयो निरैकोण्डदेन् नेञ्जनैये ।

कोण्डल् वण्णनैक् कोवलनाय् वेण्णै
युण्डवायन्, अन्नळम् कवन्दानै
अण्डर्कोनणियरङ्गन् अन्नमुदिनैक्
कण्डकण्कळ्, मट्रोन् रिनैक् काणावे ।

पेरिय तिरुमोळि

नन्दा नरकत्तळुन्दावहै, नाळुम्
अन्दाय्, तोण्डरानवर् किन्नरुळ् शेय्वाय्
छन्दोगा ! तलैवने ! तामरैक् कण्णा !
अन्दो ! अडियेर्करुळा युन्नरुळे ।

कुन्रमेडुत्ता निरै कात्तवन् तन्नै
मन्त्रिल् पुहळ् मङ्गैमन् कलिकन्त्रि शोल्
ओन्ऱु निन्ऱ ओन्पदुं वल्लवर् तम्मेल्
अन्ऱुं विनैयायिन शारकिल्लावे ।

तिरुक्कुरुन् ताण्डकम्

पिण्डियार् मण्डैयेन्दिप् पिरैमनै तिरितन्दुण्णुम्
उण्डियान् शापन्दीत्तं ओरुवनूर्, उलकमेत्तुम्
कण्डियूररङ्गम् मेय्यम् कच्चिपेर् मल्लैयेन्ऱु
मण्डिना रुय्यलल्लाल् मट्रैयार्कुय्यलामे ।

அமலனாதிபிரான்

ஆலமாமரத்தினிலேமே லொருபாலகனாய்
ஞாலமேழுமுண்டா னரங்கத்தரவினனையான்
கோலமாமணியாரமும் முத்துத்தாமமும்
முடிவில்லதோரெழில்
நீலமேனியையோ நிறைகொண்ட தென் நெஞ்சினையே.

கொண்டல் வண்ணனைக் கோவலனாய் வெண்ணை
யுண்டவாயன், என்னுள்ளம் கவர்ந்தானை
அண்டர்கோனணியரங்கன் என்னமுதினைக்
கண்டகண்கள், மற்றொன்றினைக் காணாவே.

பெரிய திருமொழி

நந்தா நரகத்தமுந்தாவகை, நாளும்
எந்தாய் தொண்டரானவர்க்கின்னருள் செய்வாய்
சந்தோகா! தலைவனே! தாமரைக்கண்ணனா!
அந்தோ! அடியேற்கருளா யுன்னருளே.

குன்றமெடுத்த தானிரை காத்தவன்தன்னை
மன்றில்புகழ் மங்கைமன் கலிகன்றிசொல்
ஒன்று நின்ற ஒன்பதும் வல்லவர்தம்மேல்
என்றும் வினையாயின சாரகில்லாவே.

திருக்குறுந்தாண்டகம்

பிண்டியார் மண்டையேந்திப் பிறர்மனை திரிதந்துண்ணும்
உண்டியான் சாபந்தீர்த்த வொருவனுர், உலகமேத்தும
கண்டியூரரங்கம் மெய்யம் கச்சிபேர் மல்லையென்று
மண்டினு ருய்யல்லால் மற்றையார்க்குய்யலாமே.

वानवर् तङ्गळ् कोनुम् मलमिशैययनुं नाळुम्
तेमलर् तूवियेत्तुं शेवडिच् चेङ्गण् मालै
मानवेल् कलियन् शोन्न वण्डमिळ् मालै नालैन्दुम्
ऊनमदिन्ऱिवल्ला रोळि विशुम्बाळ्वर् तामे ।

तिरुनेडुन् ताण्डकम्

अन्ऱायर् कुलमहळुक् करैयन्तन्नै
अलैकडलैक् कडैन्दडैत्त अम्मान् तन्नै
कुन्ऱाद वलियरक्कर् कोनैमाळक्
कोडुंशलै वाय्च् चरम् दुरन्दु कुलम् कळैन्दु
वेन्ऱानै, कुन्ऱेडुत्त तोळिनानै
विरितिरै नीर् विण्णगरम् मरुविनाळुं
निन्ऱानै, तण् कुडन्दै किडन्द मालै
नेडियानै यडिनायेन् निनैन्दिट्टेने ।

मिन्नुमा मळैतवळुं मेघवण्णा
विण्णवर् तम् पेरुमाने यरुळ्ळायैन्ऱ
अन्नमाय् मुनिवरोडमर रेत्त
अरुमरैयै वेलिप्पडुत्त वम्मान् तन्नै
मन्नुमा मणिमाड मङ्गैवेन्दन्
मानवेल् परकालन् कलियन् शोन्न
पन्निय नूल् तमिळ्मालै वल्लार् तोल्लैप्
पळविनैयै मुदलरिय वल्लार् तामे ।

வானவர் தங்கள் கோனும் மலர்மிசையனும், நாளும்
தேமலா தூலியேத்தும் சேவடிச் செங்கண்மலை
மானவேல் கலியன்சொன்ன வண்டமிழ்மலை நாலேந்தும்
ஊனமதின்றி வல்லா ரொளிவிசும் பாள்வர் தாமே.

திருநெடுந்தாண்டகம்

அன்றுயர் குலமகளுக் கரையன் தன்னை
அலைகடலைக் கடைந்தடைத்த வம்மான் தன்னை
குன்றாத வலியரக்கர் கோனை மாளக்
கொடும் சிலைவாய்ச் சரந்துரந்து குலங்களைந்து
வென்றானே, குன்றெடுத்த தோளினை
விரிதிரை நீர்விண்ணகரம் மருவிநாளும்
நின்றானே, தண்குடந்தை கிடந்தமலை
நெடியானே யடிநாயேன் நினைந்திட்டேனே.

மின்னுமா மழை தவழும் மேகவண்ணை
விண்ணவர்தம் பெருமானே யருளாயென்று
அன்னமாய் முனிவரோடமர ரேத்த
அருமறையை வெளிப்படுத்த வம்மான்றனை
மின்னுமா மணிமாட மங்கைவேந்தன்
மானவேல் பரகாலன் கலியன் சொன்ன
பன்னியநூல் தமிழ்மலை வல்லார் தொல்லைப்
பழவினையை முதலரிய வல்லார் தாமே.

भगवत् विषयम्

शूळन्दहन्रु—इप्पडि अम्पेरुमानुक्कु मरुत्तरुळ वोण्णातपडि पिराट्टि तिरुवाणैयैयुं, तन् तिरुवाणैयैयुं इट्टु, निर्बन्दित्तुक् कोण्डु, आर्त्तस्वरत्ताले कूप्पिडुमळविल्, ताम् मनोरदित्तपडिये अम्पेरुमानुम् अळुन्दरुळ, अवनैक्कण्डु महदहङ्गारादिहळ् अल्लावट्टैयुं व्यापित्तु, अवट्टिर्काट्टिल् पेरिदान मूलप् प्रकृतिक्कुं, अत्तैयुं व्यापित्तु अदिलुं पेरिदान मुक्तात्मावुक्कुं, अदिलुं पेरिदान उन्नुडैय संकल्प ज्ञानत्तुक्कुं आत्मावायिरुन्द नी, अन्द संकल्प ज्ञानत्तैक्, काट्टिल् पेरिदायिरुन्द अन्नुडैय विडायेल्लां तीरुम्पडि अन्द जगदाकारमान पडियिन्ऱिक्के नीयानपडियेवन्दु शूळन्दाय् । अन्नुडैय मनोरदमुं ओरुपडिये मुडिन्दु अन्किरार् ॥ अवावरच्चूळ्—ब्रह्मा रुद्रादि सर्वात्माक्कळुक्कुं अनवदिक अतिशय असंख्येय कल्याणगुणनिधियाय्, अप्राकृत, स्वासादारण, दिव्यरूप, भूषणायुध, महिषी, परिजन, स्थान विसिष्ठनायिरुन्द एम्पेरुमानै यलट्टि, अवावट्टु, निरस्त समस्त प्रतिबन्धकराय्, अवनैप् पेट्र, कुरुकूर् शठगोपन् शोन्न अवाविलन्दादिकळाल्, इवै यायिरमुं, अवट्टिले तम्मुडैय अपेक्षितं पेट्र, विडाय् तीर्न्द पत्तिवट्टै यरिन्दार् पिरन्दु वैत्ते अयर्वरुम् अमरर् कळुक्कुं मेम्पट्टार् एन्किरार्—उयर्वर उयर नलम् ॥

शूळन्दहन्रु राळ्न्दुर्न्द मुडिविल् पेहं पाळ्यो

शूळन्ददनिल् पेरिय परनन् मलर् जोतीयो

शूळन्ददनिल् पेरिय शुडर् ज्ञान इन्बमेयो

शूळन्ददनिल् पेरिय एन्नवावरच् शूळन्दाय् ॥

பகவத் விஷயம்

சூழ்ந்தகன்று—இப்படி எம்பெருமானுக்கு மறுத்தருள வொண்ணாத தொருபடி பிராட்டி திருவாணையையும், தன் திருவாணையையுமிட்டு நிர்ப்பந்தித்துக் கொண்டு ஆர்த்த ஸ்வரத்தாலே கூப்பிடுமளவில், தாம் மனோரதித்தபடியே எம்பெருமானும் எழுந்தருள, அவனைக் கண்டு, மஹத் அஹங்காராதிகள் எல்லாவற்றையும் வ்யாபித்து, அவற்றிற் காட்டிலும் பெரிதான மூலப்ரகிருதிக்கும் அத்தையும் வியாபித்து அதிலும் பெரிதான முக்தாத்மாவுக்கும், அதிலும் பெரிதான உன்னுடைய ஸங்கல்ப ஜ்ஞானத்துக் கும் ஆத்மாவாயிருந்த நீ அந்த ஸங்கல்ப ஜ்ஞானத்தைக் காட்டிலும் பெரிதாயிருந்த என்னுடைய விடாயெல்லாம் தீரும்படி அந்த ஜகதாகாரான படியின்றிக்கே நீயான படியே வந்து சூழ்ந்தாய், என்னுடைய மனோரதமும் ஒரு படியே முடிந்ததென்கிறார். அவாவறச் சூழ்—ப்ரஹ்ம ருத்ராதிரி ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் அனவதிக அதிசய அஸங்க் யேய கல்யாண குணநிதியாய், அப்ராகிருத, ஸ்வாஸாதா ரண, திவ்யரூப பூஷணயுத, மஹிஷி, பரிஜன, ஸ்தான, விகிஷ்டனாயிருந்த எம்பெருமானே யலற்றி, அவாவற்று, நிரஸ்த ஸமஸ்த ப்ரதிபந்தகராய், அவனைப்பெற்ற குரு கூர்ச்சடகோபன் சொன்ன அவாவிலந்தாதிகளால் இவை யாயிரமும், அவற்றிலே தம்முடைய அபேக்ஷிதம் பெற்று விடாய் தீர்ந்த பத்திவற்றை யறிந்தார் பிறந்து வைத்தே அயர்வறு மமரர்களுக்கும மேம்பட்டார் என்கிறார்—உயர் வற உயர்நலம்.

சூழ்ந்தகன் றூழ்ந்துயர்ந்த முடிவில் பெரும் பாழேயோ
 சூழ்ந்ததனில் பெரிய பரநன்மலர்ச் சோதியோ
 சூழ்ந்ததனில் பெரிய சுடர்ஞான வின்பமேயோ
 சூழ்ந்ததனில் பெரிய என்னவா வறச்சூழ்ந்தாயே.

अवावरच् चूळ् अरियैययनै यरनै यलट्टि
जवावट्टु वीडुपेट्टु कुरुहूर् शठगोपन् शोन्न
अवाविलन्दादिहळाल् इवैयायिरमुं, मुडिन्द
अवाविलन्दादि यिप्पत्तरिन्दार् पिरन्दायुयन्दे ।

उयर्वर युयर् नलमुडैयवन् यवनवन्
मयर्वर मदिनल मरुळिनन् यवनवन्
अयर्वर ममरर् कळदिपति यवनवन्
तुयररु शुडरडि तोळुदेळेन् मनने ।

कण्णिनुण् शिरुताम्बु

अविदित विषयान्तरः शठारे रुपनिषदामुपगानमात्र भोगः
अपिचगुणशात् तदैकशेषी मधुरकविर्हृदये ममाविरस्तु ।

वेरोन्हं नानरियेन् वेदं तमिळ् शेय्द
मारन् शठगोपन् वण्कुरुहूर्—एरेङ्गळ्
वाळ्वामेन् रेतुं मधुरकवियार्
एम्मै याळ्वारवरे यरण् ।

कण्णि नुण् शिरुत् ताम्बिनाल् कट्टुण्णप्
पण्णिय पेरुमायन् एन्नप्पनिल्
नण्णित् तेनकुरुहूर् नम्बियेन्ऱक्काल्
अण्णिक्कु ममुदूर् मेन्नावुक्के ।

नाविनाल् नविट्टिन्ब मेय्दिनेन्
मेविनेनवन् पोन्नडि मेय्मैये
तेवुमट्टरियेन् कुरुहरनम्बि
पाविनिन् निशैपडित् तिरिवने ।

அவாவறச்சூழ் அரியை யயனை யரனை யலற்றி
 அவாவற்று வீடுபெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன
 அவாவிலந்தாதிகளால் இவையாயிரமும், முடிந்த
 அவாவிலந்தாதியிப்பத்தறிந்தார் பிறந்தாருயர்ந்தே.

உயர்வற யுயர்நலமுடையவன் யவனவன்
 மயர்வறமதிநல மருளினன் யவனவன்
 அயர்வறுமமரர்களதிபதி யவனவன்
 துயரறு சுடரடி தொழுதெழென் மனனே.

கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு

அவிதித விஷயாந்தர : சடாரேர்
 உபநிஷதாமுபகான மாத்ரபோக :
 அபிச குணவசாத் ததைகசேஷீ
 மதுகவிர் ஹ்ருதயே மமாவிரஸ்து

வேறென்றும் நானறியேன் வேதம் தமிழ்ச்செய்த
 மாறன் சடகோபன் வண்குருகூர் - ஏறெங்கள்
 வாழ்வாறென்றேத்தும் மதுரகவியாள்
 எம்மையாழ்வாரவரே அரண்.

கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பினால் கட்டுண்ணப்
 பண்ணிய பெருமாயன் என்னப்பனில்
 நண்ணித்தென் குருகூர் நம்பியென்றக்கால்
 அண்ணிக்குமமுதூறு மென் நாவுக்கே.

நாவினால் நவிற்பெய்தினேன்
 மேவினேனவன் பொன்னடி மெய்ம்மையே
 தேவுமற்றறியேன் குருகூர் நம்பி
 பாவினின்னிசை பாடித்திரிவனே.

तिरिदन्दाहिलुं देवपिरानुडै
करिय कोलत् तिरुवुरुक् काण्पन्नान्
पेरिय वण्कुरुहूर् नहर् नम्बिक्का
ळुरियनाय्, अडियेन् पेट्र नन्मैये ।

नन्मैयाल् मिक्क नान्मरैयाळर्हळ्
पुन्मैयाहक् करुदुवरादलिन्
अन्तैया यत्तना येन्नै याण्डिडुम्
तन्मैयान्, शठगोपनेन् नम्बिये ।

नम्बिनेन् पिरर् नन्पोरुळ् तन्नेयुम्
नम्बिनेन् मड्वारैयुं मुन्नेलाम्
शेम्बोन् माडत् तिरुकुहूर् नम्बिक्
कन्बनाय्, अडियेन् शदित्तेनिन्रे ।

इन्ऱु तोट्टेळुमैयु मेम्बिरान्
निन्ऱु तन् पुहळेत्तन वरुळिनान्
कुन्ऱ माडत् तिरुकुहूर् नम्बि
एन्ऱुमेन्नै यिहळ् विलन् काण्मिने ।

कण्डु कोण्डेन्नैक् कारिमारप् पिरान्
पण्डैवल् विनै पाट्रि यरुळिनान्
ओण्डिशैयु मरिय वियम्बुहेन्
ओण्डमिळ्च् शठगोपनरुळैये ।

अरुळ् कोण्डाडुमाडियवरिन् बुर
अरुळिनानव् वरुमरैयन् पोऱुळ्
अरुळ् कोण्डायिर मिन् तमिळ् प्पडिनान्
अरुळ् कण्डीरिव् वुलहिनिल् मिक्कदे ।

திரிதந்தாகிலும் தேவபிரானுடை
கரிய கோலத்திருஷ்ருக்காண்பன் நான்
பெரிய வண்குருகூர் நகர்நம்பிக்கா
ஞரியனாய், அடியேன் பெற்ற நன்மையே.

நன்மையால் மிக்க நான்மறையாளர்கள்
புன்மையாகக் கருதுவராதலின்
அன்னையா யத்தனா யென்னையாண்டிடும்
தன்மையான், சடகோபனென் நம்பியே.

நம்பினேன் பிறர்நன் பொருள் தன்னையும்
நம்பினேன் மடவாரையும் முன்னெலாம்
செம்பொன் மாடத் திருக்கூருகூர் நம்பிக்
கன்பனாய், அடியேன் சதிர்த்தேனின்றே.

இன்று தொட்டெழுமையு மெம்பிரான்
நின்று தன்புக மேத்தவருளினான்
குன்ற மடாத்திருக்குருகூர் நம்பி
என்றுமென்னை யிகழ்விலன் காண்மினே.

கண்டுகொண் டென்னைக் காரிமாறப்பிரான்
பண்டைவல்வினை பாற்றியருளியருளினான்
எண்டிசையு மறிய வியம்புகேன்
ஒண்டமிழ்ச் சடகோபனருளையே.

அருள்கொண்டாடு மடியவரின்புற
அருளினான் வருமறையின் பொருள்
அருள் கொண்டாயிர மின்தமிழ் பாடினான்
அருள் கண்ட ரிவ்வுலகினில் மிக்கதே.

मिक्कवेदियर् वैदत्तिनुट् पोरुळ्
 निर्कपाडियेन् नेञ्जुळ् निरुत्तिनान्
 तक्कशीर् शठगोपनेन् नम्बिक्कु, आट्
 पुक्क कादलाडिमैप् पयनन्रे ॥

पयनन् राहिलुं पाङ्गलराहिलुम्
 शेयल् नन्राहत् तिरुत्तिप् पणिकोळ्वान्
 कुयिल् निन्नराल पोळिल् शूळ् कुरुहूर्नम्बि
 मुयल्हिन्रे नुन्नन् मोय्कळर्कन्बैये ॥

अन्बन् तन्नै यडैन्दव कट्कल्लाम्
 अन्बन्, तेन्कुरुहूर् नम्बिक्कु
 अन्बनाय् मधुरकवि शोन्न शोल्
 नम्बुवार् पदि, वैकुन्दम् काण्मिने ॥

कण्णिनुण् शिरुत्ताम्बिनाल् कट्टुण्णप्
 पण्णिय पेरुमायन्, एन्नप् पनिल्
 नण्णित् तेन् कुरुहूर् नम्बि एन्नक्काल्
 अण्णिक्कुमम्दूर् मेन्नावुक्के ॥

रामानुज नूट्रन्दादि

इरुप्पिडंवैकुन्दं वैकडं, मालिहं शोलैयेन् नुम्
 पोरुप्पिडंमायनुक् केन्बर् नल्लोर्, अवैतन्नोडुवन्
 दिरुप्पिडं मायनिरामानुजन् मनत् तिन्रवन् वन्
 दिरुप्पिडं, एन्ननिदयत् तुळ्ळे तनक् किन्बुरवे ॥

மிக்கவேதியர், வேகத்தினுட்பொருள்
 நிற்கப்பாடியென் நெஞ்சுள் நிறுத்தினான்
 தக்கசீர்ச்சட கோபனென் நம்பிக்கு, ஆட்
 புக்ககாத லடிமைப்பயனன்றே.

பயனன்றுகிலும் பாங்கலராகிலும்
 செயல் நன்றாகத் திருத்திப் பணிகொள்வான்
 குயில் நின்றால் பொழிலுகுழ் குருகூர் நம்பீ!
 முயல்கின்றேனுன்றன் மொய்கழறகனபையே.

அன்பன் தன்னை யடைந்தவர்கட்கெல்லாம்
 அன்பன், தென்குருகூர் நம்பிக்கு
 அன்பனாய் மதுரகவி சொன்னசொல்
 நம்புவார் பதி, வைகுந்தம் காண்மினே.

கண்ணிறுண் சிறுத்தாம்பினால் கட்டுண்ணப்
 பண்ணிய பெருமாயன், என்னப்பனில்,
 நண்ணித் தென்குருகூர் நம்பியென்றக்கால்
 அண்ணிக்குமமுதாறு மென் நாவுக்கே.

இராமானுச நூற்றந்தாதி

இருப்பிடம் வைகுந்தம் வேங்கடம், மாலிருஞ் சோலை
 யென்னும்

பொருப்பிடம் மாயனுக் கென்பர் ஈல்லோர்; அவை
 தம்மொடும் வந்

திருப்பிடம் மாய னிராமனுசன்மனத் தின்றவன் வந்
 திருப்பிடம், என்றனிதயத்துள்ளே தனக்கின்புறவே.

इन्बुट्र शीलत् तिरामानुज, एन्हं मेव्विडत्तुम्
 एन्बुट्र नोयुडल्ल्तोहं पिरन्दिरन्दु, एण्णरिय
 तुन्बुट्र वीयिनुं शोल्वदोन्ऱुण्डुन् तोण्डर्हट्के
 अन्बुट्रिरुक्कुंपडि, एन्नैयार्क्क यङ्गाट्पडुत्ते ।

अङ्गयल् पाय्वयल् तेन्नरङ्गन् अणियाहमन्नुम्
 पङ्गयमामलर् पावैयैप् पोटरुदुं, भक्तियेल्लाम्
 तङ्गियदेन्नत् तळैत्तु नेञ्जे ! नन्तलैमिशैये
 पोङ्गिय कीर्त्ति, इरामानुशनडिप्पु मन्नवे ।

पूमन्नुमादु पोरुन्दिय माबन्, पुहळ्मल्लिन्द
 पामन्नु मारनडिपणिन्दुयन्दवन्, पल्कलैयोर्
 ताम्मन्नवन्द विरामानुशन्, शरणारविन्दम्
 नाम्मन्निवाळ, नेञ्जे शोल्लुवोमवन् नामङ्गळे ।

पल्लाण्डु पल्लाण्डु पल्लायिरत् ताण्डु
 पलकोडि नूरायिरम्
 पल्लाण्ड तिण्डोळ् मणिवण्णा ! उन्
 शेवडिशेव्वि तिरुक्काप्पु ।

अडियोमोडुम् निन्नोडु पिरिविन्ऱि आयिरं पल्लाण्डु
 वडिवाय् निन्वलमाबिनिल् वाळ्किन्ऱ मङ्गैयुं पल्लाण्डु
 वडिवार् शोदि वलत्तुत्तुरैयुं शुडराळियुं पल्लाण्डु
 पडैपोर् पुक्कु मुळङ्गुं, अप्पाञ्ज जन्नियमुं पल्लाण्डे ।

இன்புற்ற சீலத் திராமானுச, என்று மெவ்விடத்தும்
 என்புற்ற நோயுடல் தோறும் பிறந்திறந்து, எண்ணரிய
 துன்புற்று வியினும் சொல்வதொன்றுண்டுன் தொண்டர்
 கட்கே
 அன்புற்றிருக்குமபடி, என்னையாக்கி யங்காட்படுத்தே.

அங்கயல் பாய்வயல் தென்னரங்கன், அணியாக மன்னும்
 பங்கய மாமலர்ப் பாவையைப்போற்றுதும், பக்தியெல்லாம்
 தங்கியதென்னத் தழைத்து நெஞ்சே! நந்தலைமிசையே
 பொங்கிய கீர்த்தி, இராமானுசனடிபூ மன்னவே.

பூமன்னுமாது பொருந்திய மார்பன், புகழ்மலிந்த
 பாமன்னுமாறனடி பணிந்துய்ந்தவன், பல்கலை யோர்
 தாமமன்னவந்த விராமானுசன், சரணுரவிந்தம்
 நாம் மன்னிவாழ, நெஞ்சே சொல்லுவோமவன் நாமங்களே

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு,
 பலகோடி நூறுயிரம்
 மல்லாண்டதிண்டோள் மணிவண்ணை, உன்
 சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு.

அடியோ மோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றி ஆயிரம்
 பல்லாண்டு
 வடிவாய் நின்வல மார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும்
 பல்லாண்டு
 வடிவார் சோதி வலத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு
 படைபோர்புக்கு முழங்கும் அப்பாஞ்ச சன்னியமும்
 பல்லாண்டே

कपूर आरत्ति अधिकार सङ्ग्रहम्

वानुळमर्दवहुं वरुन्दवः मिन्नित्तैः
तानुळना युहक्कुन्तिर इङ्गुनमक्कुळदे;
कूनुळ नेञ्जुहलार् कुट्टरमेण्णि यिहळ्न्दिडिनुम्
तेनुळपादमलर् तिरुमालुक्कुत् तित्तिक्कुने ।

वेळ्ळैप् परिमुहर् देशिकराय् विरहाल्, अडि रो
मुळ्ळत्तेळियडु ओलैयिट्टन, यामिदरके ।
कोळ्ळत्तुणिथिनुम् कोदन्निहळिनुं कूर्मदियोः
एळ्ळत्तनैः पुहवाडु इहळ्ळदेम् मळिल् मदिये ।

प्रबन्धसारम्

वैयहमेण् पोप्पै भूतं पेयाळ्वार्
महिशैयर् कोन् महिळ्मारन् मधुरक्कवहळ्
पोप्पिल् पुहळ् कोळियरकोन् विट्टुशित्तन्
पूङ्गोदै तोण्डरडिप्पोडि पाणाळ्वार्
ऐयनरुट् कलयनेदिराजर् तम्मोडु
आरिरुवर् ओरोरुवर् ताञ्जशेय्द
तुय्य तमिळिरुन्नु नान्किर् पाट्टिन् तोः
नालायिरमु मड्योङ्गळ् वाळ्वे ।

अन्तमिला वारण नालाहि तिन्र
अदन्करुत्ते याळ्वार् हळाय्न्दैः पुतुव्
शेन्तमिळालरुल् शेयदवहै तोहैयुम्
शिन्दाम लुलहङ्गळ् वाळ्वेन् ।
शनदमिडु तमिळ्मरैयोन् तूप्पुल् तोः
वेदान्तगुरु मोळिन्द प्रबन्धसारर्
शिन्दैयिनाल् नुदिनमुं शिन्दिर् पोर्क्कु
शेममदाम् तिरुमाल् तर् करुणैयाने ।

கற்பூர ஆரத்தி அதிகார ஸங்க்ரஹம்

வானுளமர்ந்தவர்க்கும் வருந்த வருமிந்நிலைகள்
தானுளனா யுகக்குந்திரம் இங்கு நமக்குளதே,
கூனுள நெஞ்சுகளாற் குற்றமெண்ணி யிகழ்ந்திடினும்
தேனுளபாதமலர் திருமாலுக்குத் திததிக்குமே.

வெள்ளைப் பரிமுகர் தேசிகராய விரகால், அடியோ -
முள்ளத் தொழுதியது ஓலையிட்டனம், யாமிதற்கென்
கொள்ளத்துணியினும் கோகென்றிகழிவாங் கூர்மதியீர்
எள்ளத்தனையுகவாது இஃழாதெம்மெழில் மதியே.

பிரபந்தசாரம்

வையகமெண் பொய்கை பூதம் பேயாழ்வார்
ம'றிசையர் கோன் மகிழ்மாறன் மதுரகவிகள்
பொய்யில் புகழ்க் கோழியர்கோன் விட்டுசித்தன்
பூங்கோதை தொண்டரடிப்பெயடி பாணாழ்வார்
ஐயனருட்கலியனெதிராசர் தம்மோடு
ஆறிருவர் ஓரொருவரவர் தாஞ்செய்த
துய்ய தமிழிருபத்து நான்கிற் பாட்டின் தொகை,
நாலாயிரமு மடியோங்கள் வாழ்வே.

அந்தமிலா வாரண நாலாகின்ற

அதன் கருத்தை யாழ்வார் ஸாய்ந் தெடுத்துச்
செந்தமிழாலருள் செயத வகை தொகையும்
சிந்தாமலுலகங்கள் வாழ்வென்று
சந்தமிகு தமிழ் மறையோன் தூப்புல் தோன்றும்
வேதாந்த குருமொழிந்த பாய்ந்த சாரம்
சிந்தையினு லனுதினபுஞ் சிந்திப்போர்க்குச்
சேமமதாந் திருமால் தன் கருணையாலே.

पिळ्ळैयन्दादि

तोण्डरुहक्कुं तुणैयडिवाळि, निन्तुमुरुवल्
कोण्डमुहंवाळि, वाळि व्याक्या मुत्तिरेक्कं,
वण्तिरुनाममुंवाळि, मणिबडमुप्पुरिन्ल्
कोण्डशीर्त्तुप्पुल कुलमणिये ! वाळिन्विडिवे ।

वडिवळहान्द, वण्त्तुप्पुल् वळ्ळल् मेन्मलरडिमेल्
अडियवरोद वन्दादि यिरुपदुमायन्दुरैत्तेन्
दिडमुडनीदैत् दिनन्दोरु मादरित् तोडुमन्बर्
मुडियिडे नेरपडुं तूप्पुलम्मान् पदमामलरे ।

मामलर् मन्निय मङ्गै महिळ्न्दुरै माबिनन् ताळ्
तूमलर् शूडिय तोल्लरुळ् मारन् तुणैयडिक्कीळ्
वाळ्वै युहक्कुमिरामानुजमुनिवण्मै पोटरुम्
शोमैयनेङ्गन् तूप्पुल् पिळ्ळै पादमेन् शेन्नियदे ।

उपदेश रत्नमालै

पुरुवाचारियर्हळ् बोदमनुट्टानङ्गल्
करुवात्तैहळैक् कोण्डु नीर्-तेरि
यिरुत्तरुमा ज्ञालत्ते यिन्बमुट्टर् वाळुम्
तेरुत्तरुमा देशिकनैत् तेन् दु ।

इन्द वुपदेश रत्नमालै तन्नै
शिन्दैतनिल् नाळुम् शिन्दिप्पार-एन्दै
एदिराजरिन् नरुळुक् केन्ऱु मिलक्काहिच्
चदिराह वाळ्न्दिडुवर् ताम् ।

मन्नुयिर्हाळ् ! इङ्गैमणवाळ मामुनिवन्
पोन्निडियाम् शेङ्गमलप् पोदुहळै-उन्निच्
चिरत्ताले तीण्डिल् अमानवन् नम्मैक्
करत्ताले तीण्डल् कडन् ।

Thereafter Arulappadu etc. follow as in other Tirunakshatrams.

பிள்ளையந்தாதி

தொண்டருக்குந்துணையடிவாழி, நின் தூமுறுவல்
கொண்டமுகம் வாழி, வாழிவ்யாக்யா முத்திரைக்கை,
வண்டிருநாமமும் வாழி, மணிவட முப்புரிநூல்
கொண்ட சீர்த்தூப்புல் குலமணியே! வாழி நின்வடிவே.

வடிவழகார்ந்த, வண்தூப்புல் வள்ளல் மென்மலரடிமேல்
அடியவரோத வந்தாதி யிருபது மாய்ந்துரைத்தேன்,
திடமுதனீதைத் தினந்தொறு மாதரித்தோது மன்பர்
முடியிடை நோபடுந தூப்புலம்மான் பதமாமலரே.

மாமலர் மன்னிய மங்கை மகிழ்ந்துறை மார்பினன் தாள்
தூமலர் குடிய தொல்லருள்மாறன் துணையடிக்கீழ்
வாழ்வையுக்குமி ராமானுச முனிவண்மை போற்றும்
சீர்மையனெங்கள் தூப்புல், பிள்ளைபாதமென் சென்னியதே.

உபதேச ரத்தினமாலை

பூருவாசாரியர்கள் போதமனுட்டானங்கள்
கூறுவார் த்தைகளைக் கொண்டுநீர்—தேறி
இருள்தருமா ஞாலத்தே யின்பமுற்று வாழும்
தெருள் தருமா தேசிகனைத் தேர்ந்து.

இந்த வுபதேச ரத்தினமாலை தன்னை
சிந்தை தன்னில் நாளும் சிந்திப்பார் - எந்தை
எதிராசரின் னருளுக்கென்று மிலக்காகிச்
சதிராக வாழ்ந்திடுவர் தாம்.

மன்னுயிர்காள்! இங்கே மணவாளாமுனிவன்
பொன்னடியாம் செங்கமலப போதுகளை-உன்னிச்
சிரத்தாலே தீண்டில் அமானவனும் நம்மைக்
கரத்தாலே தீண்டல் கடன்.

இதன்பிறகு அருளப்பாடு முதலியன, மற்ற திருநாஷத்திரங்குகளில்
போல அனுஸந்திக்கவும்.

श्री भाष्यकार प्रपत्ति

श्री वैष्णवागम पयोदाध पूर्ण चद्र
श्री शाङ्ख पद्म मकरन्द रसज्ञ बृङ्ग
गो वन्द्य वर्यकर सारस पूजितौ ते
श्री भाष्यकार चरणौ शरणं प्रपद्ये । 1

श्री शैल पूर्णमुख देशिक लब्धबोध
तुरीयाश्रम प्रतित मौलिकुल प्रदीप
भट्टार्यवर्यकर नीरज पूरितौ ते
श्री भाष्यकार चरणौ शरणं प्रपद्ये । 2

काञ्चीपुरी वरदराज कृपकपात्र
रङ्गेशपूर्ण करुणा परिणामपूर
वेदान्तदेशिक कराम्बुज पूजितौ ते
श्रीभाष्यकार चरणौ शरणं प्रपद्ये । 3

श्री यादवाद्रिपति पाद सरोज हंस
श्री पूतपट्टण रमेश कटाक्ष धन्य
शेषावतार कलिचरित करारचितौ ते
श्री भाष्यकार चरणौ शरणौ शरणं प्रपद्ये । 4

श्री बैकटाचलपति प्रिय लक्ष्मणार्य
सर्वज्ञ भव्यपति शेखर सार्वभौम
वीक्षावनेशहित कृष्णवनाचितौ ते
श्री भाष्यकार चरणौ शरणं प्रपद्ये । 5

भाषण्ड जालतरु पावक सम्यमीन्द्र
जैनेश पञ्चमुख बौद्ध तमो दिनेश
लोकार्य हस्त सरसीरुह पूजितौ ते
श्री भाष्यकार चरणौ शरणं प्रपद्ये । 6

ஸ்ரீ பாஷ்யகார ப்ரபத்தி

ஸ்ரீ வைஷ்ணவாகம படியோ ததி பூர்ணசந்த்ர
ஸ்ரீசாங்க்கிரிபத்ம மகரநத ரஸக்ஞ ப்ருங்க
கோவிந்தவர்யகர ஸாரஸ பூஜிதௌதே
ஸ்ரீ பாஷ்யகார சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே. 1

ஸ்ரீசைல பூர்ண முகதேசிக லப்தபோத
துர்யாசரம ப்ரதித மௌளி குலப்ரதீப
பட்டாாயவா யகரநீஜ பூரிதௌதே
ஸ்ரீ பாஷ்யகார சரணௌ, சரணம் ப்ரபத்யே. 2

காஞ்சீபுரீ வரதராஜ க்ருபைக பாத்ர
ரங்கேச பூர்ண கருணா பரிணாம பூர
வேதாந்த தேசிக கராம்புஜ பூஜிதௌதே
ஸ்ரீ பாஷ்யகார சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே. 3

ஸ்ரீயாதவாத்ரி பதி பாத ஸரோஜஹம்ஸ
ஸ்ரீபூதபட்டண ரமேச க்டாக்ஷ தன்ய
சேஷாவதார கலிவெரி கரார்ச்சிதௌதே
ஸ்ரீ பாஷ்யகார சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே. 4

ஸ்ரீவேங்கடா சலபதி ப்ரிய லக்ஷ்மணர்ய
ஸர்வஜ்ஞ பவ்யபதி சேகர ஸார்வபௌம
வீக்ஷாவ னேசஹித கிருஷ்ண வனார்ச்சிதௌதே
ஸ்ரீபாஷ்யகார சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே. 5

பாஷண்ட ஜாலதரு பாவக ஸம்யமீந்த்ர
ஜைனேச பஞ்சமுக பெளத்த தமோதினேச
லோகாாய ஹஸ்த ஸரஸீருஹ பூஜிதௌதே
ஸ்ரீபாஷ்யகார சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே. 6

चार्वाक शैलपति कृपासमुद्र
 काणाद दाहन शुदर्शन मौलिचंद्र
 श्रीवेंकटेश करपंकज पूजितौ ते
 श्री भाष्यकार चरणौ शरणं प्रपद्ये । 7

मित्याकथा कुमतिशील भुजङ्ग ताक्ष्य
 कापालिकांबुधर मारुत वीतराग
 भन्नाथ केशव गुरुहत्तम पूजितौ ते
 श्री भाष्यकार चरणौ शरणं प्रपद्ये । 8

त्रय्यन्त देशिक पदे वकुलाभिराम
 पादारविन्द रस सारस सारसाक्ष
 श्रीमत् शठारि मुनिवल्लभ पूजितौ ते
 श्री भाष्यकार चरणौ शरणं प्रपद्ये । 9

काषायरम्य कमनीय शिखोपवीत
 दण्ड त्रयोज्ज्वल करोल्लसित ऊर्ध्वपुण्ड्र
 उद्यद्दिनेश ऋतुशोभित पहिमां ते
 श्री भाष्यकार चरणौ शरणं प्रपद्ये । 10

श्री देशिक मङ्गल

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किक केसरी
 वेदान्ताचार्यवर्योमे सन्निधर्त्ता सदाहृदि ॥

श्रीमल्लक्ष्मण योगीन्द्र सिद्धान्त विजयध्वजम्
 विश्वामित्र कुलोद्भूतं वरदार्यमहं भजे ॥

सर्वं तन्त्रस्वतन्त्राय सिंहाय कविवादिनाम्
 वेदान्ताचार्य वर्याय वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥

नभस्यमासि श्रोणायां अवतीर्णाय सूरये
 विश्वामित्रान्वयायास्तु वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥

சார்வாக சைலபதி க்ருபா ஸமுத்ர
காணாத தாஹன சுதர்சன மௌளி சந்த்ர
ஸ்ரீவேங்கடேச கரபங்கஜ பூஜிதௌதே
ஸ்ரீபாஷ்யகார சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே. 7

மத்யா கதா குமதி சீல புஜங்க தார்க்ஷ்ய
காபாலி காம்புதர மாருத வீதராக
மன்னாத கேசவ குருருத்தம பூஜிதௌதே
ஸ்ரீபாஷ்யகார சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே. 8

த்ரய்யந்த தேசிக பதே வகுளாபிராம
பாதாரவிந்த ரஸஸாரஸ ஸாரஸாக்ஷ
ஸ்ரீமத் சடாரி முனிவல்லப பூஜிதௌதே
ஸ்ரீபாஷ்யகார சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே. 9

காஷாயரமய கமனீய சிகோபவீத
தண்ட த்ரயோஜ்வல கரோல்லஸித ஊர்த்வபுண்ட்ர
உத்யத் தினேசருது சோபித பாஹிமாம் தே
ஸ்ரீபாஷ்யகார சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே. 10

ஸ்ரீ தேசிக மங்களம்

ஸ்ரீமாந் வேங்கட நாதார்ய : கவிதார்கிககேஸரீ
வேதாந்தா சார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதாஹ்ருதி.

ஸ்ரீமல் லக்ஷ்மண யோகீந்த்ர ஸிந்தாந்த விஜயத்வஜம்
விச்வாமித்ர குலோத்பூதம் வரதார்ய மஹம்பஜே.

ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ராய ஸிம்ஹாய கவிவாதினும்
வேதாந்தா சார்ய வர்யாய வேங்கடேசாய மங்களம்.

நபஸ்யமாஸி ச்ரோணயாம் அவதீர்ணய ஸுரயே
விச்வாமித்ரான்வயா யாஸ்து வேங்கடேசாய மங்களம்.

पितायस्याऽनन्तसूरिः पुण्डरीकाक्ष यज्वनः
पौत्रो यः तनयः तोतारम्बायाः तस्य मङ्गलम् ॥

वेङ्कटेशावतारोऽयं तद्घण्टांशोऽथवाभवेत्
यतीन्त्रांशोऽथवेत्येवं वितर्क्यायास्तु मङ्गलम् ॥

श्री भाष्यकारः पन्थानं आत्मना दर्शितं पुनः
उद्धर्तुं मागतोनूनं इत्युक्तायास्तु मङ्गलम् ॥

यो बाल्ये वरदार्यस्य प्राचार्यस्य परांदयाम्
अवाप्य वृद्धिगमितः तस्मै योग्याय मङ्गलम् ॥

रामानुजार्यादात्रेयात् मातुलात् सकला कलाः
अवापर्विशत्यब्दे यः तस्मैप्राज्ञाय मङ्गलम् ॥

श्रुतप्रकाशिका भूमौ येनादौ परिरक्षिता
प्रवर्तिता च पात्रेषु तस्मै श्रैष्ठ्याय मङ्गलम् ॥

सांस्कृतीभिः द्रामिडीभिः बह्वीभिर्कृतिभिर्जनान्
यः समुज्जीवयामास तस्मै सेव्याय मङ्गलम् ॥

यः ख्यातिलाभ पूजासु विमुखो, वैष्णवे जने
ऋणीयदशां प्राप्तः तस्मै भव्याय मङ्गलम् ॥

यस्मादेवमया सर्वं शास्त्रमग्राहि नान्यतः
तस्मै वेङ्कटनाथाय समनाथाय मङ्गलम् ॥

पित्रे ब्रह्मोपदेष्ट्रे मे गुरवे दैवताय च
प्राप्याय प्रापकायास्तु वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥

यः कृतं वरदार्येण वेदान्ताचार्यं मङ्गलम्
आशास्तेऽनुदिनं सोऽपि भवेन्मङ्गल भाजनम् ॥

भाद्रपद मासगत विष्णु विमलर्क्षे
वेङ्कटमहीध्रपति तीर्थदिनपूते
प्रादुरभवत् जगति दैत्यरिपु घण्टा
हन्त ! कवितार्किक मृगेन्द्र गुरुमूर्त्या ॥

பிதாயஸ்யா நந்த ஸுரி : புண்டரீகாக்ஷ யஜ்வன :
பௌத்ரோயஸ் தநயஸ்தோதாரம் பாயாஸ்தஸ்ய மங்களம்.

வேங்கடேசாவதாரோயம் தத்கண்டாம் சோதவாபவேத்
யதீந்தராம்சோத வேத்யேவம் விதர்க்யாயாஸ்து மங்களம்.

ஸ்ரீபாஷ்யகார : பந்தானம் ஆத்மனாதர்சிதம் புன :
உததர்த்து மாகதோ நூனம் இதுபுக்தாயாஸ்து மங்களம்.

யோபால்யே வரதார்யஸ்ய ப்ராசார்யஸ்ய பராம்தயாம்
அவாப்ய வருத்திம் கமிதஸ் தஸ்மையோக்யாய மங்களம்.

ராமானுஜார்யாத்ரேயாத் மாதூலாத் ஸகலா: கலா :
அவாபஸிம்சத்யப்தே யஸ் தஸ்மை ச்ரேஷ்டாய மங்களம்.

ச்ருதப்ரகாக்ஷ பூமௌ யேநாதௌ பரீரக்ஷிதா
ப்ரவர்த்திதா ச பாத்ரேஷு தஸ்மைப்ராஜ்ஞாய மங்களம்.

ஸாம்ஸ்க்ருதீபிர் த்ராமிடபி : பஹ்வீபிர் க்ருதிபிர் ஜநா
யஸ் ஸமுஜ்ஜீவயாமாஸ தஸ்மை ஸேவ்யாய மங்களம்.

யகயாதி லாப பூஜாஸு விமுகோவைஷ்ணவே ஜனே
க்ரயணீய தசாம ப்ராப்த : தஸ்மை பவ்யாய மங்களம்.

யஸ்மாதேவ மயாஸர்வம் சாஸ்த்ரமக்ராஹி நாத்யத :
தஸ்மை வேங்கடநாதாய மம நாதாய மங்களம்.

பிதரேப்ரஹ்மோபதேஷ்ட்ரேமே குரவே தைவதாயச
ப்ராபயாய ப்ராபகாயாஸ்து வேங்கடேசாய மங்களம்.

ய:க்ருதம் வரதார்யேண வேதாந்தாசார்ய மங்களம்
ஆசாஸ்தேநுதினம் ஸோபிபவேந மங்கள பாஜனம்.

பாத்ரபத மாஸகத விஷ்ணு விமலர்க்ஷ
வேங்கட மஹீத்ரபதி தீர்த்த தினபூதே
ப்ராதுர பவத் ஜகதி தைத்யரிபு கண்டா
ஹந்த! கவிதார்கிக ம்ருகேந்த்ர குருமூர்த்யா.

सशंख चक्रलाञ्छनः सधूर्तर्ब पुण्ड्रमण्डितः
 सकण्ठलग्नः सत्तुलम्यनर्घपद्ममालिकः
 सितान्तरीय सूतरीय यज्ञसूत्र शोभितः
 ममाविरस्तु मानसे गुरुः सः वेङ्कटेश्वरः ॥

अनन्तसूरि सूनवेऽभिनन्द्यमान वैभवात्
 दिगन्तवादि हंसजैत्रकालमेघ देशिकात्
 उपात्तसर्व शासनाय हन्तवर्ष विशतौ
 पुनः पुनः नमस्क्रियास्तु वेङ्कटेशसूरये ॥

गुरौ वादिहंसाम् बुदाचार्य शिष्ये
 जनाभक्तिहीना यतीन्द्राप्रियाः स्युः
 यतीन्द्राप्रिया विष्णुकारुण्य दूराः
 कुतोमुक्तिवार्ताहि तादृग्वितानाम् ॥

कवितार्किक कलभव्रज कबलीकृत सिंहम्
 कमलापति करुणारस परिवर्तित बोधम्
 यतिनायक पदपंकजयुगली परतन्त्रम्
 भजमानस बुधवेङ्कटपतिदेशिक मनिशम् ॥

वेदे सञ्जातखेदे मुनिजनवचने प्राप्त नित्यावमाने
 संकीर्णे सर्ववर्णे सतितदनुगुणे निष्प्रमाणे पुराणे
 मायावादे समोदे कलिकलुषवशात् शून्यवादेऽविवादे
 धर्मत्रणाय योऽभूत स जयति भगवान् विष्णु घण्डावतारः ॥

कवितार्किक सिंहाय कल्याणगुण शालिने
 श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्त गुरवे नमः ॥
 वादिद्वय शिरोभङ्गः पञ्चानन पराक्रमः
 श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः चिरं विजयतांभुवि ॥

ஸசங்க சக்ரலாஞ்சனஸ் ஸதூர்த்வ புண்ட்ர மண்டித:
 ஸகண்டலக்ந ஸத்துலஸ்யநர்க்க பத்மமாலிக :
 ஸிதாந்தரீய ஸுத்தரீய யக்ஞஸுத்ர சோபித :
 மமாவிரஸ்து மாநஸே குருஸ்ஸ வேங்கடேச்வர:.

அநந்தஸூரி ஸுநவேஃபிநந்த்ய மானவைபவாத்
 திகந்தவாதி ஹமஸஜைத்ர காலமேக தேசிகாத்
 உபாதத ஸர்வ சாஸனாய ஹந்தவர்ஷ விம்சதௌ
 புந : புந : நமஸ்க்ரியாஸ்து வேங்கடேச ஸூரயே.

குரௌவாதிஹம்ஸாம் புதாசாய சிஷ்யே
 ஜபக்திஹீன யதீந்த்ராப்ரியாஸ்யு :
 யதீந்த்ராப்ரியா: விஷ்ணு காருண்யதூரா :
 குதோமுக்தி வாரதாஹி தாத்ருக் விதாநாம்.

கவிதார்கிக கலபவ்ரஜ கபளீக்ருதஸிம்ஹம்
 கமலாபதி கருணாஸ பரிவர்த்தித போதம்
 யதிநாயக பதபங்கஜ யுகளீ பரதந்த்ரம
 பஜமானஸ புதவேங்கட பதிதேசிக மநிசம்.

வேதே ஸஞ்ஜாத கேதே

முனிஜனவசனே பராப்த நித்யாவமானே
 ஸங்கீர்ணே ஸாவவர்ணே

ஸதி ததநுகுணே நிஷ்பரமானே புரானே
 மாயாவாதே ஸமோதே

கலிகலுஷவசாத் சூன்யவாதே: விவாதே
 தர்மத்ராணய யோ:பூத்

ஸஜயதி பகவான் விஷ்ணுகண்டாவதார:.

கவிதார்கிக ஸிமஹாய கல்யாணகுணசாலினே
 ஸ்ரீமதே வேங்கடேசாய வேதாந்த குரவே நம:.
 வாதித்விப சிரோபங்க பஞ்சானன பராக்ரம :
 ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய : சிரம் விஜயதாம் புவி.

श्रीमद् रम्यजामातृ मङ्गल मालिका

(श्री उम. वे. काञ्ची प्रतिवादी भयंकर अण्णङ्गराचार्ये कृतम्)

- श्रीमते रम्यजामातृ मुनीन्द्राय महात्मने
श्रीरङ्गवासिनेभूयात् नित्य श्रीर्निन्द्य मङ्गलम् ॥
- श्रीरामानुज योगीन्द्र दर्शनोद्धार कारिणे
श्रीमते रम्यजामातृ मुनिवर्याय मङ्गलम् ॥ 1
- मय्येव करुणां नित्यमप्रमेयां वितन्वते
मनीषिभि रूपास्थाय महाचार्याय मङ्गलम् ॥ 2
- तेजोराशिमयं स्वीयं दिव्यमङ्गल विग्रहम्
आविष्कृतवते मह्य माचार्येन्द्राय मङ्गलम् ॥ 3
- रङ्गनाथ समुत्पीत मन्त्रविख्यात कीर्तये
रम्यजानातृ मुनयेचित्त भोग्याय मङ्गलम् ॥ 4
- यतीन्द्र यामुनार्यादि दिव्य सूक्तचर्थदायिने
यतीन्द्र प्रवणायास्तु यतिवर्याय मङ्गलम् ॥ 5
- जानकीजानि मुत्सृज्य देवराज गुरुस्तु यम्
अर्च्यमङ्गीकरोत् तस्मै आचार्येन्द्राय मङ्गलम् ॥ 6
- मातापिता सुहृद्भ्राता सर्वं च नियमेन यः
मद्वंश्यानां भवत्यस्मै महाचार्याय मङ्गलम् ॥ 7
- वृणीकृतचिरिञ्चादि महैश्वर्याय योगिने
महते महतां बृन्दैः महितायास्तु मङ्गलम् ॥ 8
- मुदा सदा शठारातिमुख सूक्तचर्थं वर्षिणे
मुक्त स्मिताञ्चितरास्थाय मुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥ 9
- नीचानपि महोत्तुङ्गान् कुर्वते कृपया स्वया
निर्निमेषानु भाव्याय नुनये नित्यमङ्गलम् ॥ 10

ஸ்ரீமத் ரம்யஜாமாத்ரு மங்களம்

(ஸ்ரீ. உப. வே. காஞ்சிபி ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசார்ய
ஸ்வாமி அருளியது)

ஸ்ரீமதே ரம்யஜாமாத்ரு முனிந்த்ராய மஹாத்மனே
ஸ்ரீரங்க வாஸிநே பூயாத் நித்யசீர் நித்ய மங்களம்.

ஸ்ரீராமானுஜ யோகிந்த்ர தர்சனோத்தார காரினே
ஸ்ரீமதே ரம்யஜாமாத்ரு முனிவாயாய மங்களம். 1

மயயேவ கருணாம நித்யம் அப்ரமேயாம் விதந்வதே
மனிஷிபிருபாஸ்யாய மஹாசார்யாய மங்களம். 2

தேஜோராசிமயமஸ்வீயம் திவ்யமங்கள விக்ரஹம்
ஆவிஷ்கிருதவதே மஹ்ய மாசார்யேந்த்ராய மங்களம். 3

ரங்கநாத ஸமுத்கீத மந்த்ர விக்யாத கீர்த்தயே
ரம்யஜாமாத்ருமுனயே சித்தபோக்யாய மங்களம். 4

யதீந்த்ர யாமுனூர்யாதி திவ்ய ஸூக்த்யர்த்த தாயினே
யதீந்த்ர ப்ரவணுயாஸ்து யதிவாயாய மங்களம். 5

ஜானகீஜானி முத்ஸ்ருஜ்ய தேவராஜ குருஸ்து யம்
அச்ய மங்க்யகரோத்தஸமை ஆசார்யேந்த்ராய மங்களம். 6

மாதாபிதா ஸுஹ்ருத் ப்ராதா ஸர்வமச நியமேன ய:
மத்வமச்யானாம் பவத்யஸமை மஹாசார்யாய மங்களம். 7

த்ருணீக்ருதவிரிஞ்சாதி மஹைச்வர்யாய யோகினே
மஹதே மஹதாம ப்ருந்தை: மஹிதாயாஸ்து மங்களம். 8

முகாஸதா சடாராதி முக ஸூக்த்யர்த்த வர்ஷினே
முக்தஸம் தசஞ்சிதாஸ்யாய முனிந்த்ராயாஸ்து மங்களம். 9

நீசானபி மஹோத்துங்கான் குர்வதே க்ருபயாஸ்வயா
நிர்நிமேஷானுபாவ்யாய முனயே நித்யமங்களம். 10

- द्रागीयसीं कृपा दिव्या दिशते मयि सन्ततम्
 द्राक्षापाकोक्ति दक्षाय मुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥ 11
- यत्सूक्ति लवलेशार्थ वेदिना तत्त्ववेदिता
 प्रतिता मुनये तस्मै प्राज्ञभोग्याय मङ्गलम् ॥ 12
- ममैवमुखदो नित्यं महतां मोददायिनी
 स्तुतीर्जनयते बहवीः स्तुति योग्याय मङ्गलम् ॥ 13
- हालाहल निभैरुक्तं रण्यनुद्विग्न चेतसे
 हसतानन पद्माय मुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥ 14
- मञ्जूनि सूक्तिरत्नानि मनीषिभ्योऽनुगृह्यते
 मान्याय महिर्नित्यं महाचार्याय मङ्गलम् ॥ 15
- नेतीयानेव वृकुण्ठो यत्पदाम्बुज सेविनाम्
 नित्याराध्याय मुनये तस्मै स्थान् नित्यमङ्गलम् ॥ 16
- श्रीमल्लोक गुरुत्तं स श्रीसूक्तधमृत रक्षिणे
 श्रीमच्छेषावताराय मुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥ 17
- रङ्गनाथमनोहारि दिव्य श्री सूक्तिदायिने
 रम्याय योगिराजाय रम्य गात्राय मङ्गलम् ॥ 18
- गतागत जुषां पुंसाम् संसार मरु कानने
 शरणाय मुनीन्द्राय शरण्यायास्तु मङ्गलम् ॥ 19
- वारणाचल नाथस्य मङ्गलाशासनं मुदा
 वितन्वानाय मुनये विद्वद् भोग्याय मङ्गलम् ॥ 20
- सितपक्षेन्दुवन्नित्य समिन्दान सुकीर्तये
 सार्वभौमाययमिनां सुन्दरास्याय मङ्गलम् ॥ 21
- नेत्रे सन्सप्रदायस्य दात्रे सर्वार्थसंपदाम्
 पात्रे भवाब्धि मग्नानां दात्रे मे नित्य मङ्गलम् ॥ 22

தராகீயஸீம கருபாம திவ்யாம திசதே மயிஸந்ததம்
தராசுபா பாகோகதி தக்ஷாய முநீந்தராயாஸது மங்களம் 11

யதஸூகதி லவலேசாத்த வேதினாம் தத்வவேதிநா
ப்ரதிதா முனயே தஸ்மை பராஜ்ஞ போக்யாய மங்களம் 12

மமைவ முகதோ நித்யம் மஹதாம மோததாயினீ :
ஸதுதீ! ஜநயதே பஹவீ ஸ்துதி யோக்யாய மங்களம் 13

ஹாலா ஹல நிபைருகதை அப்யனுத்விகந சேதஸே
ஹஸதானன பதமாய முநீந்தராயாஸது மங்களம். 14

மஞ்ஜுனி ஸூக்திரத்னானி மனீஷீபயோ஽னுக்ருஹணதே
மாநயாய மஹிதைநித்யம் மஹாசாராயாய மங்களம் 15

நேதீயானேவ வைகுண்டோ யத்பதாமபுஜ ஸேவநாம
நிதயாராத்யாய முனயே தஸ்மை ஸ்யாத் நித்ய மங்களம் 16

ஸ்ரீமல்லோக குருததமஸ ஸ்ரீஸூகத்யமருத ரக்ஷிணே
ஸ்ரீமச்சேஷாவதாராய முநீந்தராயாஸது மங்களம் 17

ரங்கநாத மனோஹாரி திவ்யஸூகதி தாயினே
ரமயாய யோகிராஜாய ரமயகாதராய மங்களம். 18

கதாகதஜுஷாம் பும்ஸாம ஸமஸார மருகானனே
சரணாய முநீந்தராய சரணயாயாஸது மங்களம் 19

வாரணாசல நாதஸ்ய மங்களாசாஸநம் முதா
விதநவானாய முனயே விதவத போக்யாய மங்களம். 20

ஸிதபக்ஷேநதுவத நித்யம் ஸமிநதான ஸூக்தததயே
ஸாராவபௌமாய யமினாம் ஸுந்தராஸயாய மங்களம் 21

நேத்திரே ஸத்ஸம்பந்தாயஸ்ய தாதிரே ஸாவார்த்த
ஸம்பதாய
பாதிரே பவாப்திமக்ஞாம் தாதிரேமே நித்ய மங்களம் 22

भूयसां श्रेयसां राशिं भूयो भूयो प्रयच्छते भूजुषां भाग्य रूपाय भूयादाययि मङ्गलम् ॥	23
यामुनार्थं यतीन्द्रादि हृदयाभोज भानवे धेनवेसूक्ति दुग्धानां मम देवाय मङ्गलम् ॥	24
निधिबन्धित्य भोग्यानां श्री शूक्तीना तदीरिह विश्राणितवते विश्वविद्याभिज्ञाय मङ्गलम् ॥	25
यत्नैर्बहुभिरप्यग्नै रलभ्या भक्ति संपदम् मह्यं दत्तवते प्रेम्णा माननीयाय मङ्गलम् ॥	26
श्री वाग्भूषण सच्छास्त्र महार्थामृत वर्षिणे श्रीमद् कान्तोपयन्त्राक्ष्य जीमूतायास्तु मङ्गलम् ॥	27
निरयान् विविदान् गन्तुं सन्नद्धानपि चक्षुषा वीक्ष्योज्जीवयते विद्योदन्वते नित्यमङ्गलम् ॥	28
यदृच्छया स्वनामानि कदञ्चित् वददामपि अघानि हरते भूयात् आचार्येन्द्राय मङ्गलम् ॥	29
मन्दानामप्यमन्दानां शुद्धधीभक्ति संपदाम् अद्वेषमात्रदो दात्रे मुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥	30
गतिर्गम्यं मुमुक्षूणां यस्यैव शरणौ सताम् तस्मै सुन्दरजामातृ मुनिवर्याय मङ्गलम् ॥	31
लक्ष्मणार्यावतार श्री लक्ष्मणा भूषितात्मने सौम्यजामातृ मुनये नित्य श्रीनित्य मङ्गलम् ॥	32
मङ्गलाशासन स्तोत्रभितं वरमुनीशितुः शृण्वतांबदतामस्तु नित्यश्रीनित्य मङ्गलम् ॥	33

- பூயஸாம் சரேயஸாம் ராசீம் பூயோ பூடோ பாயசசே
பூஜுஷாம் பாகயருபாய பூயாதாயாம மங்களம் 23
- யாமுநராய யதீந்த்ராதி ஹருதயாமபோஜி பாக்ஷே
தேனவே ஸுகதிதுக்தானாம் மமதைவாய மங்களம் 24
- நிதிவத நிதயபோகயானாம் ஸ்ரீஸக்திஃ பக்திஹ
விசராணித வதேவிசவ வித்யாபிஷ்டுராய மங்களம் 25
- யதநொ பஹுமிபயநயை ரஹயாம பகதிஸம்பம்
மஹயம தததவதே பரேமணா மாநநீயாய மங்களம் 26
- ஸ்ரீ வாகபூஷண ஸசசாஸதர மஹாபததாமந்த வாவ்ஷிணே
ஸ்ரீமநகாநதோபயநதராசய ஸ்ரீமதாயாமது மங்களம் 27
- நிரயாநவிவிதான கநதும ஸனவாதகானபி சக்ஷுஷா
லீக்ஷயோஜஜீவயதே வித்யேபதநவந்த நிதய மங்களம் 28
- யத்ருச்சயா ஸவநாமானி சுதஞ்சித வததாமபி
அகானி ஹரதே பூயாத் ஆசாரயே நதராய மங்களம் 29
- மந்த னுமப்யமந்தானாம் சுதததீபகதி ஸம்பநாம
அதவேஷமாதரதோ தாதரே முநீந்தராயாஸது மங்களம் 30
- கதிா கமயம முமுகுஷுணாம் யஸயைவ சரணௌ ஸதாம்
தஸ்மை ஸுநதரஜாமாத்ரு முனிவாயாய மங்களம் 31
- லக்ஷ்மணாயாவதார ஸ்ரீ லக்ஷ்மண பூஷிதாதமணே
ஸௌம்யஜாமாத்ரு முனியேநிதய ச்ரீ நிதய மங்களம் 32
- மங்களா சாஸந ஸதோத்ரமிதம வரமுநிசிது
சருணவதாம் வததாமஸது நிதயச்ரீ நிதயமங்களம் 33

ERRATTA

<i>Page</i>	<i>Place</i>	<i>Line</i>	<i>for</i>	<i>Read</i>
Foreword	Para 2	Line 7	adn	and
..		Line 8	un	not
.. (iv)	Para 2	Line 4	gratitde	gratitude
7	Engl sh Portion	Line 4	be to	to be
72	Verse 4	Line 4	शरणौशरण	शरण

